

RĂSCUMPĂRĂTORUL ÎNRUDIT

Mulțumesc, frate Neville. Dumnezeu să te binecuvânteze.

E atât de bine că în dimineața aceasta pot să fiu din nou în casa Domnului. Cred că David este cel care a spus odată: „*Mă bucur când mi se zice: „Haidem la Casa Domnului.”*” (Psalmul 122.1).

Charlie, ia-ți un scaun și vino aici sus. Soră, este cumva vreun scaun pe undeva, ca să-l înghesuim înăuntru? Este chiar aici un loc, doamnă. Vino aici. Tu Charlie, vino și stai aici, lângă Banks.

De fiecare dată, băiatul acesta vine de jos, din Kentucky și stă în picioare, de aceea, acum aș vrea să-l văd stând jos.

Mai este un loc liber la capătul rândului (fratele Neville spune: „Mai este o doamnă, în spate”). Da, vai este o doamnă care stă în picioare. Vino aici, doamnă.

Aș vrea să vă simțiți cât mai bine în timp ce încercăm să aducem Cuvântul Domnului. O, ce binecuvântare este să poți fi aici!

Nu l-am văzut pe Charlie pe platformă. E în spate? Păi, aduceți-l aici. În ultimele zile am fost cu Charlie. Nu pot trece pe acolo, fără să merg să-l văd, iar când fac aceasta, trebuie să mănânc întotdeauna cu el. De fiecare dată când vine aici, preferă să-i lase pe alții să stea jos, iar el rămâne în picioare.

Ei bine, mesajul din dimineața aceasta, ne va fi adus de fratele Russel Cox. (fratele Branham și adunarea râd). Unde-i Nelly? Acea va fi o călătorie bună pentru el. Unde? ... Da.

Eu sunt foarte bucuros pentru că avem așa de mulți prieteni.

Toată săptămâna

trecută m-am simțit foarte rău, deoarece duminică nu l-am observat pe fratele West. Am ajuns cam târziu în audiență și printre altele am spus: „Mă bucur pentru că văd pe Cutare și pe Cutare”, și am privit chiar peste fratele West, pe care nu l-am observat însă, decât atunci când am ieșit. Aceasta m-a frământat toată săptămâna, căci îmi ziceam că fratele West va crede probabil, că nu am vrut să-l observ. Totuși, el este un creștin și nu poate gândi în felul acesta. Mai mult, este un prieten adevărat, așa că știe că eu n-aș face o asemenea faptă. Îl văd și pe fratele și sora Kidd, din Ohio. Știu că este aici și fratele Evans. Ieri după-amiază am fost să-l vizitez la motel, dar cred că ieșise cu fratele Fred și cu ceilalți. Ei vin de departe, din Macon, Georgia, așa că au călătorit cam opt sute de mile. Ei vin împreună cu familiile lor, ca să mă asculte întotdeauna când vorbesc. Aceasta este adevărata loialitate.

Ce minunat este să ai

astfel de prieteni care să stea lângă tine! Desigur, ei nu călătoresc așa de mult ca să mă vadă pe mine, ci ca să asculte acest mesaj. Vă dați seama deci, cât de sincer trebuie să fiu eu, deoarece, dacă fac o greșală, nu numai eu deviez, ci îi duc și pe alții în aceeași greșală. Vedeți? Astfel, Dumnezeu mă va face răspunzător și pentru greșelile lor, deoarece eu i-am învățat.

Vă spun aceste

cuvinte, deoarece aș vrea să vă gândiți mai adânc când este vorba de așa ceva.

Eu apreciez efortul

făcut de fiecare dintre voi, pentru că ați străbătut sute de mile, înfruntând o mulțime de primejdii, și aceasta, doar pentru că ați dorit să fiți la acest serviciu. Credința voastră în Dumnezeu, v-a trecut peste toate și v-a adus aici. Suntem bucuroși să avem astfel de prieteni, iar rugăciunea noastră este ca Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug.

Duminica trecută am

spus: „Întâi vom vorbi, apoi vom chema rândul de rugăciune”, pentru că m-am tot gândit la o modalitate de a mă ruga pentru cât mai mulți oameni. Dacă vor fi mai mulți decât duminica trecută, cred că cineva se va ruga și pentru mine, deoarece data trecută, am plecat de aici aproape de ora două, deși nu am dat numere de rugăciune.

Împărțitul numerelor

de rugăciune este o treabă foarte grea, iar această procedură a făcut ca mulți dintre oameni să mă urască. Zilele trecute, fratele Banks Wood a spus că vrea să ajute și el la împărțirea numerelor de rugăciune, dacă nu va veni Billy. Voi știți că Billy este fiul meu și el a primit câteva scrisori în care i se spunea printre altele: „Mi-ai promis un număr de rugăciune și nu mi-ai dat. Ce șobolan!” Dar adevărul este că el nu poate da la toată lumea aceste numere, deoarece nu pot chema prea mulți oameni în rândul de rugăciune. Vedeți? El trebuie să mă protejeze pe mine, deoarece sunt doar un om.

Când am plecat, nora

mea a venit și mi-a spus: „Bill, trebuie să-l scoți pe Billy de acolo din spate, căci nu mai rezistă cu împărțirea numerelor de rugăciune.”

Apoi, o altă problemă

a apărut din cauza darului deosebirii. Astfel, după ce treceau prin rândul de rugăciune, unii oameni se întorceau și spuneau: „Am uitat că și mama dorește o rugăciune.” Vedeți, eu nu-i condamn pentru aceasta, pentru că și eu aș face la fel, deși știm ce trebuie să facem, dar nu poți ajunge prea departe cu acest dar, deoarece la sfârșitul adunării ești epuizat.

Acum, săptămâna

viitoare, voi fi la Dallas, la Vocea vindecării. Dacă este cineva interesat, pot spune că voi fi acolo pentru o seară, ca să vorbesc la întâlnirea lor. Dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să vorbesc despre apropierea de părtășie.

Apoi, s-ar putea ca

duminica viitoare să fiu din nou aici. Nu sunt prea sigur. Aș vrea să mă întorc și să vorbesc despre tema la care ar fi trebuit să mă opresc astăzi: „Vântul din vâjâitul de vânt”, dar pentru că acest subiect este o mustrare pentru biserică din pricina păcatelor ei, și pentru că urmează să chemăm rândul de rugăciune, m-am gândit că nu e un subiect potrivit. Este nevoie de ceva care să întărească credința oamenilor în Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care l-am rugat pe fratele Neville să anunțe că voi vorbi despre un alt subiect astăzi, ca să întăresc credința oamenilor în puterea lui Dumnezeu.

Acolo în spate, în

sala de înregistrări, se află un vechi prieten de-al meu, fratele Kidd, care

are optzeci de ani.

Cred că mulți dintre voi își amintesc cum am alergat la el, cam cu un an în urmă, deoarece era pe moarte, iar medicii au spus că nu va trăi mai mult de o zi. Cu toate acestea, acum câteva minute când am vorbit cu el, mi-a spus că se simte ca un băiat.

Frate Kidd, dacă vrei să te ridici pentru ca oamenii să te poată vedea. Iată-l.

Haideți să spunem cu toții: „Mulțumim Domnului.” (Mulțumim Domnului).

Un om care ar fi trebuit să moară de cancer. El are și o soție scumpă. Aș vrea să te ridici puțin, soră Kidd. Ați văzut ce repede s-a ridicat? E mai sprintenă ca mine. Dumnezeu să îi binecuvânteze pe fratele și sora Kidd.

Ei s-au luptat prin munții din Kentucky sus și jos, pe potecile munților de cărbune, loviți și batjocoriți, etc., dar trăind tot timpul pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Acum ei au optzeci de ani și sunt prea bătrâni ca să mai poată merge afară ca să predice Evanghelia. Totuși, eu mă rog peste batiste și basmale, pe care apoi le trimit la acești doi frați, iar ei merg prin spitale, stau de vorbă cu oamenii și li le dau ca să le pună peste locurile bolnave pentru a fi vindecați. Cred că aceasta vine din inimă, nu-i așa? (Amin). Deci, dacă nu pot merge pe câmp, ei duc batiste la cei aflați în suferință, iar prin aceasta îi ajută foarte mult pe cei ce cred.

Fratele Rogers, socrul fratelui Creech, e un foarte bun prieten de-al meu. Eu merg în casa lui la fel cum merg la Charlie, la Nelly sau la alți frați din Kentucky. Eu obișnuiam să merg tot timpul la vânătoare cu el, dar acum un an, medicul a descoperit că are cancer, așa că a spus: „E gata, se duce.”

Auzind aceasta, mi-am zis: „O, scumpul meu prieten! Veteran al primului război mondial, un bărbat cu adevărat viteaz.” L-am botezat în Numele lui Isus Hristos, deoarece știam că

este pe punctul să-L întâlnească. „O”, mă gândeam, „scumpul meu prieten trebuie să plece.”

M-am dus să-l vizitez, dar când am intrat în cameră, a apărut un curcubeu, iar Dumnezeu a schimbat lucrurile. Aceasta s-a întâmplat acum treisprezece luni, iar el este tot printre noi, sănătos.

Acum, a luat câteva tablete cu sulf, care i-au ars gâtul, și cred că va veni în rândul de rugăciune în dimineața aceasta. I-am zis ginerelui său, fratele Creech, să-l aducă sus. Mă gândeam că dacă nu va veni în rândul de rugăciune, am să-l prind poate în una din aceste încăperi, ca să mă rog pentru el. Am aflat apoi, că are număr de rugăciune.

Acesta este motivul pentru care i-am spus: „Busty, mă voi ruga pentru tine în rândul de rugăciune, când ungera va fi peste mine.”

Dacă s-ar ruga cineva și pentru mine, aș vrea ca acel lucru să fie făcut de un om aflat sub ungeră.

Haideți să deschidem acum Bibliile și să citim cartea lui Rut, dar înainte de a face aceasta, aș vrea să anunț că subiectul din dimineața aceasta este intitulat: **„Răscumpărătorul înrudit,”** și aș vrea să-l privesc din patru părți diferite.

După cum știți, duminica trecută am predicat cum a venit Hristos să ne răscumpere, iar astăzi aș vrea să vorbesc despre ce este un răscumpărător. Cum devine El un Răscumpărător?

Amintiți-vă faptul că un răscumpărător face o răscumpărare completă, iar El ne-a răscumpărat din păcate, din boli și tot ce este rău. El deci este un Răscumpărător.

Acum, înainte de a ne apropia de textul pe care vreau să-l citesc, haideți să ne plecăm capetele și să vorbim cu El în rugăciune.

Câți dintre voi

doresc să fie amintiți în rugăciune? Ridicați mâna și spuneți: „Dumnezeule, Tu știi care este cererea mea.” Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare dintre voi.

Tatăl nostru ceresc,

eu sunt foarte bucuros astăzi, pentru că aici este o mare Putere, care dovedește că putem să ne apropiem de Dumnezeu cel Atotputernic prin Fiul Lui, Hristos Isus și că avem răspuns la tot ce cerem. În adunarea de data trecută am aflat că creștinii din trecut umblau îmbrăcați în piei de oi și de capră, căutând cetatea a cărei Ziditor este Dumnezeu. Ei știau că dacă vor reuși să se apropie de El, vor ști unde este El, iar Iov a spus: *„Dacă aș putea afla unde locuiește El, m-aș duce acasă cu El și aș vorbi cu El față în față.”*

Dar în timpul acela, nu exista nicio cale prin care omul să facă acest lucru, deoarece prin păcat s-a separat de Dumnezeu și a devenit un străin față de El. Dar, prin prețiosul nostru Răscumpărător care a venit și a deschis calea, ne-au fost iertate păcatele și am fost aduși înaintea lui Dumnezeu, nu ca străini, ci ca niște copii care vin la Tatăl lor.

Acesta este motivul

pentru care știm că El se va îndura și va primi orice rugămintă pe care o avem înaintea Sa. Există o singură condiție și anume: să crezi. Aceasta este învoiala. Satana pretinde că noi nu vom crede, dar Dumnezeu spune că vom crede, așa că bătălia noastră este în desfășurare, iar decizia este a noastră. Prin urmare, să nu uităm nicio clipă căci este scris: *„Toate lucrurile sunt cu putință pentru cel ce crede.”*

Doamne, noi credem că

în timp ce ne vom apropia de Tine cu rugăciunile noastre, Tu vei privi spre ele. Tu cunoști fiecare persoană care a ridicat mâna și știi ce este în inima ei, deoarece este scris că Tu cunoști gândurile inimii, iar noi Te rugăm să răspunzi după bunătatea și harul Tău, la fiecare cerere.

Doamne, Te rog să mă

ajută și pe mine în această zi, deoarece cred că sunt cel mai în nevoie, pentru că știu că înaintea mea este pus sângele răscumpărător al Domnului Isus.

Poate că printre noi

se află păcătoși care sunt atât de afundați în păcat, încât este imposibil ca ei să ajungă să-L accepte pe Hristos, deoarece sunt robiți de puterea Satanei. Totuși, noi știm că este scris că *„În Numele Meu vor scoate draci.”*

Acesta este motivul pentru care Te rugăm să ne dai putere, Doamne, pentru ca prin predicarea Cuvântului să scoatem orice drac de îndoială, de superstiție, sau de teamă din inimile oamenilor, astfel încât să poată fi aduși în brațele lui Hristos, căci Cuvântul Tău spune că *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoși.”*

Doamne, dă-mi putere prin Duhul Sfânt, ca să pot elibera bolnavii și suferinzii care se află în această clădire, astfel ca marele Duh Sfânt să intre în fiecare inimă și în fiecare trup care se află în prezența divină.

Vorbește-ne prin Cuvântul Tău, deoarece numai El este adevărul, și ajută-ne să nu ne oprim doar la cunoștință, ci să așteptăm călăuzirea Duhului Sfânt, ca El să ne conducă în tot adevărul. Îndură-Te, Doamne și proslăvește-Te pentru slava Ta. Unge-l pe slujitorul Tău, căci Cuvântul este deja uns.

În ce ne privește, noi Te vom lăuda în timp ce-L vei duce la fiecare inimă, după cum are nevoie. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Înainte de a citi textul, îmi permit să spun această micuță poezie, deoarece îmi place foarte mult:

Dacă ai de trecut râuri, dar nu poți,

Dacă ai de trecut munți, dar nu poți,

Amintește-ți că Dumnezeu poate face

Lucruri pe care
ceilalți nu le pot.

Vom citi acum din
cartea lui **Rut 1.1-17**:

**„Pe vremea
judecătorilor, a fost o foamete în țară. Un om din Betleemul lui Iuda a
plecat
cu nevasta sa și cu cei doi fii ai lui, să locuiască pentru o vreme în țara
Moabului.**

**Numele omului acelaia
era Elimelec, numele nevestei lui era Naomi, și cei doi fii ai lui se numeau
Mahlon și Chilion: erau Efratiți, din Betleemul lui Iuda. Ajungând în țara
Moabului, și-au așezat locuința acolo.**

**Elimelec, bărbatul
Naomei, a murit, și ea a rămas cu cei doi fii ai ei.**

**Ei și-au luat neveste
Moabite. Una se numea Orpa, și cealaltă Rut, și au locuit acolo aproape
zece
ani.**

**Mahlon și Chilion au
murit și ei amândoi, și Naomi a rămas fără cei doi fii ai ei și fără bărbat.**

**Apoi s-a sculat, ea
și nurorile ei, ca să se întoarcă în țara ei din țara Moabului, căci aflase în
țara Moabului că Domnul cercetase pe poporul Său și-i dăduse pâine.**

**Ea a ieșit din locul
în care locuia însoțită de cele două nurori ale ei, și a pornit ca să se
întoarcă în țara lui Iuda.**

**Naomi a zis atunci
celor două nurori ale ei: „Duceți-vă și
întoarceți-vă fiecare la casa mamei ei! Domnul să Se îndure de voi, cum v-
ați**

îndurat și voi de cei ce au murit și de mine!

**Să vă dea Domnul să
găsiți odihnă fiecare în casa unui bărbat!”
Și le-a sărutat. Ele au ridicat glasul, și au plâns;**

**și i-au zis: „Nu; noi
vom merge cu tine la poporul tău.”**

**Naomi a zis: „Întoarceți-vă,
ficele mele! Pentru ce să veniți voi cu mine? Mai am eu oare fii în
pântecele
meu, ca să poată fi bărbații voștri?**

**Întoarceți-vă,
ficele mele, și duceți-vă! Eu sunt prea bătrână ca să mă mărit din nou. Și
chiar dacă aș zice că trag nădejde; chiar dacă în noaptea aceasta aș fi cu
un
bărbat, și aș naște fii,**

**ați mai aștepta voi până să se facă mari și ați vrea voi să nu vă
măritați din pricina lor? Nu, ficele mele! Eu sunt mult mai amărâtă decât
voi,
pentru că mâna Domnului s-a întins împotriva mea.”**

**Și ele au ridicat
glasul, și iarăși au plâns. Orpa a sărutat pe soacra sa și a plecat, dar Rut
s-a ținut de ea.**

**Naomi a zis către
Rut: „Iată, cumnata ta s-a întors la poporul
ei și la dumnezeii ei; întoarce-te și tu după cumnata ta.”**

**Rut a răspuns: „Nu
sta de mine să te las, și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu voi
merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul
meu,
și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu;**

unde vei muri tu, voi

muri și eu, și voi fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine decât moartea!”

Aș vrea să intitulez

tema din dimineața aceasta „**Răscumpărătorul înrudit**”, deoarece prin ea încerc să vă trezesc credința în răscumpărare.

„A răscumpăra ceva”

înseamnă „a aduce înapoi”. Tu te duci și aduci înapoi ceva ce a fost pierdut. Te duci și-l răscumperi pentru un anumit preț, apoi devine proprietatea ta. Dar legea Israelului spunea că răscumpărătorul trebuia să fie o rudă ca să poată face răscumpărarea proprietății sau a ceva care a fost pierdut.

Povestea noastră

începe în timpul judecătorilor lui Israel, după moartea lui Iosua, de aceea, pentru a avea o imagine completă, citiți primele cinci sau șase capitole din 1 Samuel și atunci veți putea înțelege totul cât se poate de clar.

Noi vom sări peste

multe alte lucruri, pentru a obține esențialul din context.

Ultima dată când am

vorbit despre cartea lui Rut, a durat trei sau patru săptămâni.

Odată, am luat

Apocalipsa și mi-a luat tot anul ca să trec prin ea, deoarece fiecare text se leagă unul de celălalt în toată Biblia. Este foarte frumos. De fapt de aici putem vedea că Biblia este o carte inspirată. Nu există nicio altă literatură care să nu se contrazică într-un fel, pe undeva, dar această carte a fost scrisă într-un interval de 4.000 de ani de 60 de oameni, dacă nu mă înșel (un frate spune: „De 40”). Da, 40 de oameni au scris Biblia, la un interval de 4.000 de ani depărtare unii față de alți, și fără să se cunoască între ei, dar cu toate acestea, nici măcar un cuvânt nu-l contrazice pe celălalt. Totul este inspirat.

Mulți oameni privesc

la această carte a lui Rut și spun că este o poveste de dragoste a Bibliei. De fapt, Biblia este o poveste de dragoste. Da, întreaga Biblie este o poveste de

dragoste, și nu doar o poveste de dragoste ci și o profecie; și nu numai o profecie ci și o istorie. Și nu numai o poveste de dragoste, o profecie și o istorie, ci este Dumnezeu însuși, pentru că „*La început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*” Deci Cuvântul este Dumnezeu pe hârtie, în formă de literă. Asta ar trebui stabilit, frate.

Dumnezeu tipărit; leHoVaH a tipărit o carte așa că niciuna din povestirile din ea nu este o închipuire, ci absolut toată este Adevărul, iar sufletul tău atârnă de fiecare frază a ei, de fiecare cuvânt. Totul este adevărul, iar Dumnezeu îl va împlini întocmai.

Când bărbații lui

Dumnezeu au vrut să adune laolaltă toate cărțile Vechiului Testament, cartea lui Rut a apărut ca o poveste remarcabilă, așa că au acceptat-o. De ce? Dacă ar fi numai o poveste de dragoste, de ce a fost acceptată de scriitori și de înțelepții antici ca fiind o carte inspirată? Pentru că în ea se află o descoperire ascunsă, iar în această descoperire de află întregul înțeles, ceea ce te aduce mai aproape de Dumnezeu.

Eu mă rog din toată

inima ca Dumnezeu să prindă fiecare inimă și s-o farmece până când i se va descoperi așa cum este El în această povestire, astfel încât să vadă ce este El față de fiecare din noi și cum să-L acceptăm, căci atunci vom înțelege ce simplu este și vă veți mira că până acum ați trecut peste acest lucru.

Acest lucru poate fi

însă descoperit numai de Dumnezeu, de Duhul Sfânt.

Mulți oameni citesc

Biblia pagină cu pagină dar ca s-o puteți înțelege aveți nevoie de descoperire, deoarece ea este scrisă în pilde. De altfel Isus a mulțumit pentru că a fost scrisă în felul acesta atunci când a spus:

„Te laud, Tată,

Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.” (Matei 11.25).

Eu v-am spus de multe

ori că atunci când sunt plecat peste ocean, doamna Branham îmi scrie o scrisoare în care îmi spune printre altele: „Dragă Bill, în seara aceasta stau

împreună cu copiii și mă gândesc la tine.”, după care îmi spune ce a făcut și ce vrea să facă în continuare. Eu o cunosc însă atât de bine, încât pot citi printre rânduri. Da, eu știu exact ce vrea să-mi spună chiar dacă îmi scrie sau nu. Vedeți? Eu știu ce vrea să îmi spună. De ce este așa? Pentru că îmi este foarte apropiată; pentru că suntem una. Vedeți? Prin aceasta, ea mă cunoaște pe mine; îmi cunoaște felul de-a fi, iar eu îl cunosc pe al ei.

Este suficient să mă privească și pot să vă spun ce vrea să zică deoarece o cunosc foarte bine, iar ea poate face la fel. Ceea ce produce acest lucru, este încrederea pe care o avem unul în altul, este dragostea.

Ieri dimineață am stat mai mult în pat deoarece copiii nu trebuiau să meargă la școală și am început să vorbim tot felul de lucruri până am ajuns la antipatie, iar soția mea m-a întrebat ce este „antipatia”. Eu i-am spus că antipatia are un început, deci trebuie să aibă și un sfârșit, dar dragostea nu a avut niciun început, deci nu se va sfârși niciodată. Vedeți? Ea este veșnică.

Dacă un bărbat iubește o femeie numai pentru că este frumoasă și se căsătorește cu ea, acea căsnicie va avea un sfârșit, dar dacă găsește o femeie pe care o iubește pentru ceea ce este ea, nu mai contează cum arată, pentru că iubește caracterul ei, felul ei de-a fi. El o iubește pe ea, iar ea îl iubește pe el. Aceasta este o pereche veșnică, ce nu va fi despărțită nici chiar de moarte. Ei ies afară din timp și merg în veșnicia din care au venit. Veșnicia i-a pus pentru un timp aici jos, într-un trup, dar se vor întoarce exact acolo de unde au venit, adică în veșnicie, pentru că nu pot pieri.

Frumusețea unei femei pălește și dispare cât se poate de sigur. Lăsați să treacă numai câțiva ani și vă veți convinge. Poate că astăzi se fâțâie pe străzi îmbrăcată pe jumătate, trimițând o mulțime de suflete în iad, mai multe decât orice bar din țară. Da, ea se fâțâie în jos și-n sus, crezând că este cineva, dar Biblia spune că „și-a întins gâtul doritoare”, ceea ce înseamnă că se fâțâie în timp ce merge – așa cum vedem în zilele din urmă. Ele împlinesc Scriptura și nu știu aceasta.

Stau în grădină și

umblă pe stradă îmbrăcate cu haine imorale, iar bărbații le privesc. O femeie care se îmbracă astfel poate fi cât se poate de cinstită față de soțul sau prietenul ei, dar cu toate acestea, în ziua judecării va fi judecată pentru curvie cu sute de bărbați care au privit-o și au dorit-o. Ele sunt conduse de un duh de orbire și nu știu că sunt goale, așa cum de altfel și spune Biblia: „*și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.*” Da, și partea cea mai tristă este că ele nu știu că sunt goale.

V-ați gândit însă

vreodată că acea fată cu trupul frumos poate fi putredă până duminica viitoare?

V-ați gândit că acel bărbat chipeș poate fi un nimic până duminică? Totul este trecător și pieritor.

Dar ceea ce este în

interior, Dumnezeu, dragostea, este veșnic, de aceea voi să priviți interiorul.

Stați cu ochii la țintă.

Povestirea noastră

începe vorbindu-ne despre o femeie scumpă, care se numește Naomi, adică „plăcută”. Soțul ei se numea Elimelec ceea ce înseamnă „închinare”. Deci familia lor era „închinare plăcută”, dar aveau doi fii: pe Mahlon care înseamnă „boală” și pe Chilion care înseamnă „grijă, tristețe și supărare”.

Și iată că a venit o

foamete în țară, iar prima greșală pe care o puteau face evreii, era să-și părăsească țara, deoarece atunci când Dumnezeu i-a dat acea țară lui Avraam, i-a poruncit să nu o părăsească niciodată. Totuși, chiar și Avraam a făcut greșeala de a pleca din ea în Gherar, iar când a făcut aceasta, a dat de neazuri.

Un evreu nu-și

părăsește niciodată țara, pentru că aceasta este țara pe care le-a dăruit-o Dumnezeu.

Ei au umblat peste

tot în lume, dar în timpul acesta se întorc în țara lor.

Fraților, în

dimineața aceasta noi avem o poveste foarte frumoasă, care ne spune că Naomi și

soțul ei au plecat din pricina foametei în țara lui Moab.

Acum haideți să luăm această povestire de la început, pentru ca în timp ce ascultați să puteți înțelege.

Moabiții se trăgeau dintr-un copil nelegitim avut de una din fiicele lui Lot. După cum știți, imediat după ce au fugit din Sodoma, prin harul lui Dumnezeu, cele două fete ale lui Lot, l-au îmbătat pe tatăl lor, și apoi au trăit cu el ca o soție. Urmarea acestei relații, a fost nașterea celor doi fii nelegitimi: una l-a născut pe Amon, iar cealaltă pe Moab.

Din acest fiu s-a tras poporul Moab, presupușii creștini, care în realitate erau amestecați cu păgânismul.

În ce privește familia lui Elimelec, când au părăsit țara făgăduită, oricât de rău era în ea, au dat numai de necazuri.

Acest lucru se întâmplă și cu credinciosul, ori de câte ori se îndepărtează de făgăduința lui Dumnezeu.

De multe ori, în politică sau în alte lucruri de felul acesta, un om bun se poate abate de pe calea adevărată, cum s-a întâmplat nu demult cu un slujitor pe care-l cunosc și care a fost ales primarul orașului. Dar când a ajuns în acel post, a părăsit terenul de slujbă al lui Dumnezeu și a fost biruit de Satana.

Același lucru se întâmplă și cu creștinul care spune: „În seara aceasta mă voi duce să stau puțin cu băieții din sala de pariuri. Nu fac nimic rău dacă iau și o băuturică cu mine.” Când face însă aceasta, el iese afară din terenul de slujbă al lui Dumnezeu. Frate, vino înapoi! Prin ceea ce vrei să faci vei ajunge numai în necazuri.

„O, toate celelalte

fete fumează! Voi încerca s-o fac și eu.” Soră, dacă faci aceasta, ieși afară din terenul lui Dumnezeu. Nu face așa ceva, ci rămâi în câmpul Lui.

„Bine dar toți spun că sunt demodată!” Nu-i nimic. Stai acolo, căci acela este locul tău. Stai în Hristos.

Din cauza foametei, Naomi și-a părăsit țara și a hoinărit pe afară, ducându-se în Moab. Dar ea nu trebuia să facă aceasta, deoarece toți ceilalți evrei au rămas în Iudea, în Betleem. Ceilalți au rămas în Betel care înseamnă „Casa lui Dumnezeu”, Casa de laudă.

Naomi și soțul ei au plecat însă în Moab, iar cei doi fii ai ei și-au luat neveste moabite. Totuși, dacă Dumnezeu a hotărât să se întâmple ceva, acel lucru se va întâmpla oricum. Acesta este motivul pentru care eu cred în hotărârea mai dinainte, în cunoașterea dinainte a lui Dumnezeu.

Apoi am văzut că moartea a început să lovească acea familie. Mai întâi i-a murit bărbatul, apoi au urmat cei doi fii, așa că Naomi a rămas doar cu cele două nurori ale ei: cu Orpa și cu Rut.

Acum aș vrea s-o compar pe Naomi, cea mai bătrână din femei, cu biserica ebraică, iar pe moabita Rut, cu tânăra biserică creștină dintre neamuri.

Pe Rut aș vrea s-o privesc din patru unghiuri diferite. Mi le-am notat aici:

1. – Rut luând hotărârea;
2. – Rut slujind;
3. – Rut odihnindu-se;
4. – Rut răsplătită.

Deci încă o dată:

După ce a luat decizia și a făcut alegerea, Rut a intrat în slujbă, apoi s-a

odihnit în așteptarea răsplătirii, pentru ca în final să fie răsplătită pentru credințioșia ei.

Acum purtarea ei reprezintă un tip spre Biserica dintre neamuri, sau spre creștinism, așa cum fiecare individ îi reprezintă pe toți creștinii. Ați știut aceasta?

Voi, prin purtarea voastră, prin felul în care vă manifestați, prin tot ce faceți, reprezentați în lume tot trupul lui Hristos.

Poate spuneți: „Bine, dar eu sunt un simplu mădular al Bisericii.” Aceasta nu contează pentru că atunci **când primești numele de creștin, tu reprezinți Biserica lui Isus Hristos, Îl reprezinți pe Hristos, de aceea ar trebui să trăiești ca atare, ar trebui să trăiești ca un domn sau ca o doamnă, să nu faci niciodată lucrurile pe care le face lumea, pentru că toți ochii din cer și de pe pământ sunt îndreptați asupra ta.** Nu contează cât ești de slab sau de mic, ține-ți capul drept căci ești un creștin.

Acum, Rut era o păgână și slujea la idoli, la fel ca Orpa, cumnata ei, dar au pornit pe drumul de întoarcere împreună cu soacra lor, deoarece auziseră că Dumnezeu a îndepărtat foametea din țară și că oamenii aveau din nou pâine. După cum spune Biblia, Naomi a stat cam zece ani în Moab. Acest lucru este întărit și de istoricul Erseim.

Femeia era foarte tristă pentru că-și pierduse atât soțul, cât și cei doi fii, așa că a privit spre cele două nurori și le-a zis: *„De ce vreți să mergeți cu mine? Mâna Domnului s-a întors împotriva mea, așa că dacă mă veți urma veți avea numai neazuri.”*

De câte ori nu s-a gândit și Israel așa, neștiind că tocmai acela era planul lui Dumnezeu? Zidul plângerii se află încă în Ierusalim. Din vechile pietre rămase după dărâmarea Templului, ei au făcut un zid numit „Zidul plângerii”. Ele lucesc deja de câte lacrimi s-au vărsat pe ele, deoarece iudeii se duc acolo, plâng și-L strigă pe

leHoVaH, deoarece nu știu că ceasul lor nu a sosit încă.

Chiar și regele David
a privit spre acele pietre și a strigat: „O, leHoVaH, unde ești?”

Vedeți? Naomi nu știa
că Împăratul ei se va întoarce, Răscumpărătorul ei; nu știa că fusese aruncată
afară numai pentru puțină vreme.

Ea spunea: „De ce a
fost mâna Domnului așa de cruntă cu mine, surorilor? Dumnezeu m-a scos afară.
Eu nu știu să fi făcut ceva rău, dar iată că sunt afară.” Vedeți?

Dumnezeu lucra spre
binele poporului Său, deoarece Cuvântul spune că *„toate lucrurile lucrează
împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu...”* (Romani 8.28).

Naomi le-a zis nurorilor
ei: *„Întoarceți-vă la mamele voastre și găsiți-vă odihna în casa unui
bărbat, căci soții voștri sunt morți, iar voi sunteți tinere și frumoase.
Întoarceți-vă de unde ați venit, căci acolo vă veți găsi odihna. Dumnezeu să
fie îndurător cu voi, pentru că ați fost bune cu soții care au murit, și ați
trăit cinstite de când ei nu mai sunt, având grijă de mine, o văduvă bătrână.
Duceți-vă înapoi acum.”* Și au plâns toate trei.

Ea le-a mai spus: *„Eu
sunt bătrână și nu mai pot avea copii. Și chiar dacă aș avea un soț și aș mai
naște copii, la ce mi-ar folosi? Voi nu ați putea aștepta ca ei să crească
mari.”*

De fapt aceea era
legea în acele vremuri. Dacă un frate murea, celălalt trebuia să ia soția
fratelui mort, iar primul fiu care urma să se nască din căsătoria cu ea,
trebuia să poarte numele celui mort, ca să ridice numele acestuia. Acesta este
motivul pentru care Naomi le-a spus nurorilor ei: *„Ați mai aștepta voi până să se
facă mari și ați vrea voi să nu vă
măritați din pricina lor? (v.13). De aceea, întoarceți-vă și găsiți odihnă
fiecare în casa unui bărbat!”* (v.9) -.

Și iată că Orpa, care este un tip spre biserica căldicică, deși a pornit, nu a mers până la capăt ci s-a întors înapoi. Ea a zis: „Ceea ce spune soacră-mea, sună bine.”, așa că a sărutat-o și a plecat înapoi la mama ei.

Acesta este tipul credinciosului căldicel, care va crede că Isus este Hristosul, dar apoi se va întoarce la lucrurile din care a ieșit. Aceștia sunt cei care merg o vreme pe cale cu cei câțiva disprețuiți ai Domnului, dar apoi se întorc asemenea unui câine „care s-a întors la ce vărsase, și ca scroafa spălată care s-a întors și se tăvălește iarăși în mocirlă.” (2 Petru 2.22).

Orice credincios reprezintă biserica, de aceea credinciosul căldicel reprezintă biserica căldicică. Orice american reprezintă America; orice german reprezintă Germania și orice creștin adevărat Îl reprezintă pe Hristos.

Iată-o însă pe Orpa întorcându-se la lucrurile din care tocmai ieșise.

Adevărul este că sunt și predicatori care ies și urmează calea Domnului, dar când le vorbești despre botezul cu Duhul Sfânt îți spun imediat: „Acesta este un nonsens!” și pleacă de la El. Aceasta este Orpa.

Vorbiți-le numai despre Numele lui Isus Hristos. Spuneți-le că „*nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.*” (Fapte 4.12). că: „*orice faceți cu cuvântul și fapta să faceți în Numele Domnului Isus...*” (Coloseni 3.17); spuneți-le că Petru a zis în ziua de rusalii că „*dacă vreți să fiți mântuiți, trebuie să fiți botezați în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre*”, și imediat vă vor întoarce spatele.

Așa au primit mântuirea toți apostolii și toți credincioșii adevărați, dar din cauza popularității ei întorc spatele la Biserică, îi întorc spatele la Mesaj și la Hristos și merg înapoi în băltoaca din care tocmai au ieșit, așa cum a făcut Orpa cea căldicică.

O, dar cât îmi place

micuța Rut! Ea a trebuit să ia o decizie, așa cum trebuie să faci și tu. Voi nu veți putea pleca din locul acesta fără să luați o decizie. Când veți părăsi această sală, veți fi mai buni sau mai răi, iar în continuare vă va merge mai bine sau mai rău.

În viața lui Rut a

venit o răscruce, așa cum în viața fiecăruia dintre voi vine una, iar Rut a trebuit să ia o decizie.

Biblia spune că

soacră-sa i-a zis: „Du-te înapoi la dumnezeii tăi, așa cum a făcut și cumnata ta. Pleacă cum a plecat și căldicica. De ce nu te duci înapoi?”

Un predicator

adevărat al Evangheliei, va spune fără ocoliș: „Dacă vrei să pleci, du-te! Tu trebuie să stai pe picioarele tale, trebuie să te hotărăști.” Cel căldicel nu va spune niciodată așa ceva, dar un slujitor adevărat al lui Dumnezeu îți va spune clar: „Tu trebuie să alegi.”

Și ce i-a răspuns

Rut? *„Voi merge unde vei merge și tu. Poporul tău va fi poporul meu. Dumnezeul tău va fi și Dumnezeul meu. Unde vei trăi tu, voi trăi și eu; unde vei muri tu, acolo voi muri și eu și unde vei fi îngropată tu, mă vor îngropa și pe mine.”*

Iată o hotărâre

adevărată.

„Doamne, Te primesc

ca Mântuitorul meu și doresc ca, conform Cuvântului Tău scris în Biblie, să mă pocăiesc și să fiu botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor mele. Dacă Biblia spune că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, o cred din toată inima mea, căci iau Biblia și pe Dumnezeu și cred fiecare Cuvânt spus de El, indiferent ce crede altcineva.” Vedeți? Aceasta este adevărata Rut. Ea a luat o hotărâre corectă, atunci când a trebuit să aleagă dacă merge înainte sau dă înapoi, iar în dimineața aceasta, noi suntem la aceeași răscruce ca și ea: ori mergem înainte, ori dăm înapoi. O, fraților, voi să nu mergeți niciodată înapoi!

Rut a pornit spre țara făgăduită, spre țara unui popor străin, ea fiind tipul credinciosului adevărat.

Ce este credinciosul?

Un bărbat sau o femeie care iese din lume și vine printre credincioșii tineri. Ce urmează? Femeia care obișnuia să fumeze, să bea, să joace cărți, etc., și care obișnuia să aibă tot felul de haine moderne, se schimbă total, deoarece a hotărât să meargă mai departe cu Dumnezeu; deoarece a venit într-un popor care nu pune preț pe astfel de lucruri. Acum ea este o străină și trebuie să umble și să se poarte ca atare. Ea nu le cunoaște obiceiurile, este o străină pentru ei și nu știe ce să facă.

Așa a fost Rut, așa ești și tu și așa sunt și eu.

Când L-am acceptat pe

Hristos, eu m-am întors acasă, dar prietenii și prietenele m-au pus deoparte. Așa se face că m-am dus cu o grămadă de bătrâni care aveau Duhul Sfânt, care credeau în Dumnezeu și-L slujeau din inimă. Erau și fete în biserica aceea, dar erau complet diferite de fetele cu care ieșisem până atunci – arătau diferit și se purtau diferit. Erau ciudate, iar eu eram speriat de ceea ce vedeam, căci mă aflam în mijlocul unui popor diferit.

Aceasta a trebuit să

facă și Rut. Ea a trebuit să iasă din poporul ei și să intre în altul, pentru că a luat o decizie, pentru că s-a convertit.

Și tu trebuie să iei

o decizie. Și tu trebuie să alegi – vrei să te întorci la lucrurile lumii, sau mergi mai departe cu Dumnezeu? Vrei să te porți ca lumea și ca oamenii ei? Dacă da, atunci ia-ți „la revedere” de la Hristos și du-te înapoi. Dar dacă vrei să urmezi calea celor disprețuiți ai lui Hristos, atunci ține-te strâns de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu, fără să mai iei aminte la ceea ce spune restul lumii, ci știind că „Dumnezeu a spus așa. Cuvântul Său este adevărul, iar eu Îl cred chiar dacă nu-L văd manifestându-Se în viața mea. El a spus ceva, iar eu Îl cred și stau tare pe aceasta.”

Așa a procedat și Rut

cu Naomi. I-a spus clar: „Eu nu te voi părăsi, ci voi merge unde mergi tu. Poporul tău va fi poporul meu. Mă voi purta cum se poartă ei, și voi face ce fac ei. Voi mânca ce mănâncă ei; unde vei muri tu voi muri și eu și unde vei fi îngropată tu voi fi îngropată și eu. Dacă voi greși undeva, Dumnezeu să se îndure de mine, dar voi face întocmai cum am spus.”

Vedeți, aceasta este o decizie categorică și corectă, iar Dumnezeu vrea decizii categorice în Biserica Sa.

Să nu spuneți niciodată: „Doamne, dacă mă vei binecuvânta și vei face cutare lucru pentru mine, atunci și eu voi face cutare și cutare lucru.” Așa ceva nu este corect, ci ziceți: „Dumnezeule, mie nu-mi pasă ce vei face cu mine. Eu Te voi urma oricum. Dacă voi muri, este în ordine, iar dacă voi trăi îmi este tot una. Nu mă interesează dacă voi fi batjocorit din pricina numelui Tău și nici dacă vor râde de mine. Eu Te voi urma oricum.” Aceasta este o decizie categorică și corectă.

O asemenea decizie a luat și Rebeca deși nu-l văzuse niciodată pe Isaac. Părinții ei au spus: „Să vedem ce zice fata, căci este deja matură.”, iar ea a zis fără nicio ezitare: „Voi merge.” Decizia ei a fost rapidă și categorică, iar Rut a făcut la fel în timp ce Orpa s-a dus înapoi.

În inima ei, Rut nu știa unde merge – un tip spre Biserică, deoarece noi călătorim asemenea lui Avraam. Suntem străini și călători într-o lume străină, printre străini.

Ea a călătorit alături de Naomi și după o vreme au ajuns la casa unde dorea soacra ei să ajungă. Și cum a fost primită? Oare era bătută pe umăr de toată lumea și i se zicea: „Ne bucurăm că ai venit aici, Rut!?” O, nu! Ea a găsit acolo ceva rău, ceva incomod. A dat de necazuri.

Fraților, dacă un predicator vă spune că viața de creștin este „un pat liniștit din flori”, ori vă minte, ori nu știe nici el care este adevărul, căci dacă vă întoarceți la Domnul, sunteți urâți de lume și veți fi urâți până la capăt. Dacă mergeți cu

El, trebuie să pășiți pe calea celor disprețuiți și batjocoriți ai Domnului; trebuie să fiți diferiți, pentru că sunteți născuți într-un alt popor.

Într-o zi am discutat
cu soția mea, iar ea m-a întrebat la un moment dat:

„De ce femeile
creștine nu poartă îmbrăcămintea pe care o poartă celelalte femei, doar și ele
sunt tot americane, nu-i așa?”

„Nu”, am răspuns eu.

„Cum adică? Atunci
noi ce suntem?”

„Noi nu mai suntem
nici germani, nici francezi, nici belgieni, africani, americani, sau mai știu
eu ce altceva.”

„Dar ce suntem
atunci?”

„Noi suntem creștini.
Americanii se poartă ca americanii; germanii ca germanii, etc., pentru că
fiecare popor are un duh național. Adevărul este că și noi, creștinii, avem un
„duh național”, iar acesta este Duhul Sfânt care vine din ceruri de la Dumnezeu
și care ne face să ne purtăm ca atare. Da, El ne face să ne purtăm ca cei de
sus, deoarece suntem dintr-o altă lume.”

Este adevărat că noi
trăim în America, dar aceasta este numai o patrie temporară, deoarece sufletul
care ne conduce, caracterul nostru, este de sus. Noi trăim cu ceea ce vine de
sus, pentru că suntem născuți de sus, iar Isus a spus: „*Ei nu sunt din lume,
după cum nici Eu nu sunt din lume.*” (Ioan 17.16) și: „*Împărăția Mea nu
este din lumea aceasta, ci de sus.*” (Ioan 18.36). Prin urmare, orice om
care este născut din nou, e de sus, din Împărăția lui Dumnezeu.

Dacă privim mai
departe la Naomi și la Rut, vedem că au ajuns într-o perioadă de dezamăgire.

Nu-i așa că ați pățit

și voi la fel după ce ați primit Duhul Sfânt? Cu siguranță că da. În ce mă privește, am trecut prin așa ceva, deoarece cei din jurul meu au început să râdă de mine.

Viața lui Rut era

greă și greă este și viața voastră după ce deveniți creștini pentru că trebuie să vă acomodați cu un alt fel de viață, pentru că trebuie să treceți de la o viață plină de plăcerile lumii și de veselie, la o viață închinată lui Dumnezeu. Voi trebuie să vă schimbați în toate lucrurile, să vă readaptați.

Și Rut a trebuit să

se readapteze, deoarece de la viața pe care a dus-o în țara ei unde era belșug de mâncare și era respectată de toți, a ajuns în mijlocul unui popor care râdea de ea și o batjocorea, a ajuns într-o țară unde era nevoie să adune pe urma celorlalți secerători ca să poată trăi.

Ea aduna spicele rămase de ceilalți, le bătea, apoi le puneă într-un șal și le ducea acasă la soacră-sa. Aceasta a fost hotărârea ei.

Acum, următorul pas

pe care trebuia să îl facă Rut, era să slujească, iar Biserica trebuie să facă exact același lucru.

Biserică, după ce

te-ai decis, tu trebuie să slujești, trebuie să-L slujești pe Dumnezeu conform „diagramei Lui”, conform planului și Cuvântului Său.

Deci, mai întâi, Rut

a luat decizia, iar apoi a trebuit să slujească.

Acum fiți atenți un

moment, ca să vedeți cum a intrat ea în câmp ca să aducă spice.

Naomi avea o rudă

foarte bogată, care se trăgea din familia lui Elimelec, iar Rut a ajuns să strângă spice chiar de pe ogorul lui. Când s-a întors seara acasă și i-a povestit soacrei ei, acesta i-a zis: *„Omul acesta este rudă cu noi și este din cei care au drept de răscumpărare asupra noastră, de aceea, să nu mergi în alt ogor, ci să te duci numai în ogorul lui.”*

Același lucru îl face

și Duhul Sfânt cu noi. El ne spune să nu intrăm în acele cărți bisericești, în catehisme, ci să mergem numai în ogorul lui Dumnezeu, în Biblie.

Să nu ziceți niciodată:

„Noi spunem așa”, sau: „Noi spunem aceasta ca rugăciune”, sau: „Noi avem asta și cealaltă”, ci rămâneți în ogor. Mergeți în el căci acolo este o Rudă apropiată.

Cuvântul lui

Dumnezeu, Vechiul Testament, este Ruda apropiată pentru Noul Testament, iar Biserica primară este mama noii Biserici a creștinismului, a credinciosului, iar ea ne spune: „Nu merge în alt ogor, ci rămâi în acesta, căci într-o zi vei găsi har la El.”

Și iată că într-o zi,

în timp ce se afla în acel ogor și aduna spice, a trecut pe acolo acel bărbat tânăr, care se numea Boaz, și a văzut-o pe Rut. O, când a văzut-o, s-a îndrăgostit de ea! Privind-o, a văzut că era o femeie frumoasă, dar i-a plăcut și mai mult caracterul ei. Nu uitați că atunci când a vorbit cu ea, i-a zis:

„Mi s-a spus tot ce ai făcut pentru soacra ta și că ești o femeie cumsecade.”
De ce? Pentru că ea luase o hotărâre, apoi a trăit întocmai cum a spus că o va face.

Oamenii de astăzi se

uită la voi, la faptele voastre și spun: „Noi știm că ești un creștin pentru că faptele tale vorbesc mai tare decât cuvintele pe care le spui.”

Când s-a dus la Isus,

Nicodim i-a zis:

„Rabi, noi știm că

ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” (Ioan 3.2).

Ei vedeau că El

stătea acolo și le descoperea gândurile ascunse ale inimii.

Când femeia cu

scurgere de sânge s-a atins de haina Lui, El s-a întors și a întrebat: „Cine s-a atins de Mine?”, iar pentru că toți negau, a privit în mulțime, a văzut-o pe femeie și i-a zis: „Tu, femeia cu scurgere de sânge; credința ta te-a vindecat.”

Aceasta a făcut ca până și mai marii poporului să recunoască și să spună că „nimeni nu poate face acele semne dacă Dumnezeu nu este cu el.” „Da”, spuneau ei, „noi știm că ai venit de la Dumnezeu, dar nu te putem accepta pentru că dacă facem aceasta, suntem dați afară din sinagogă.” Vedeți?

Frate West, noi am vorbit aseară despre vița altoită. „Ei te vor arunca afară, dar jos, în inima noastră, noi știm că Tu vii din vița originală. (Hristos este Vița, iar noi suntem mlădițele.) Noi știm că acesta este adevărul (spuneau ei), pentru că am văzut că Viața care este în Dumnezeu este și în Tine.”

Aceasta a văzut și Boaz în Rut, acea hotărâre categorică; a văzut o femeie virtuoasă, și s-a îndrăgostit imediat de ea.

Acum aș vrea să observați că Naomi, vechea biserică, a început să-i explice lui Rut toate legile religiei ei, pentru că Vechiul Testament este umbra Noului Testament.

Aș dori să priviți cu atenție umbrele.

Vechiul Testament aduce lumină asupra Noului Testament, deoarece este o umbră a lui. Acum, dacă mă voi apropia de peretele acela, eu nu mă voi vedea pe mine, ci voi avea umbra mea, care-mi va da o idee despre felul cum arăt.

Prin urmare, dacă nu știți încă ce este Noul Testament, citiți Vechiul și veți vedea umbra lui. Vedeți? Apoi, când intră Noul Testament, vei spune: „Păi, sigur, acesta este el.”

Acum fiți atenți.

Deci, Naomi i-a spus lui Rut: „*El este rudă cu noi, iar dacă vei primi trecere înaintea lui, vei avea odihnă.*”

Boaz îl simbolizează pe Isus, Omul bogat, Moștenitorul tuturor lucrurilor. Domnul secerișului. O, Doamne! „Dacă vei primi trecere înaintea Lui, vei avea odihnă.”

Și când Boaz a venit călare, privind cu atenție peste ogor, a dat cu ochii de Rut. El era stăpânul, era domnul secerișului, iar ea a primit trecere înaintea lui.

Asta face și Biserica astăzi. Când va trece Domnul secerișului, El nu va privi la clădiri mari, la clopotnițe mari, sau la corurile bine puse la punct, ci va privi la individ, la bărbații și femeile care sunt devotați și care s-au hotărât decisiv pentru Hristos, consacrându-se în totul slujirii Lui. Ei spun: „O, Dumnezeu, eu cred fiecare Cuvânt al Tău. Când Cuvântul Tău spune ceva, eu stau cu tărie pe El, pentru că știu că se va împlini întocmai.”

După așa ceva privește Domnul secerișului, iar dorința Lui este să dea Duhul Sfânt tuturor celor care însetează și flămânez după El, deoarece Biblia spune:

„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!” (Matei 5.6).

Astăzi, El încearcă să găsească o astfel de Biserică.

Lui Rut i s-a cerut să facă ceva umilitor, dar ea a fost aceea care a hotărât că o va face.

Ce tip desăvârșit pentru credinciosul adevărat!

Naomi, vechea biserică, spunea: „*La noapte Boaz are să vânture orzul în arie, așa că, du-te acolo.*”

O, ce gând frumos am
putea desprinde de aici! Naomi și Rut au ajuns în țară chiar în timpul
vânturatului, iar timpul vânturatului era timpul pâinii, timpul când se servea
pâine caldă.

Fraților, și Biserica
din timpul sfârșitului, a ajuns după 2.000 de ani de confruntări cu practicile
păgâne, la vremea sfârșitului, la prospețimea Vieții, la Pâinea cea nouă, la
mierea din ceruri. Russel vorbea despre pâinea cu coajă de miere. O, asta este
Pâinea din ceruri!

Voi știți că Isus a
spus: *„Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit, dar Eu sunt
Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta,
va trăi în veac...”* (Ioan 6.49,51).

Deci, Biserica din
timpul sfârșitului, a fost adusă tocmai la vremea sfârșitului.

Rut, o tânără dintre
neamuri, o excomunicată, a fost adusă înăuntru ca să fie acceptată ca Mireasă.

Hristos a venit chiar
în timpul vânturatului și a spus: *„Pune-ți îmbrăcămintea pe tine.”* Vedeți, El a
spus *„Îmbracă-te!”* nu *„scoate-ți
îmbrăcămintea”*. Cât este de contrar față de ceea ce se întâmplă în timpul
acesta!

Și Naomi i-a zis lui
Rut: *„Spală-te și unge-te, apoi îmbracă-te cu hainele tale, atunci când vei
merge să-l întâlnești.”* Înțelegeți? *„El are să vânture orzul în noaptea
aceasta, de aceea îmbracă-te și acoperă-te ca să te întâlnești cu el.”*

Astăzi, ele vor să se
descopere și să se dezbrace, dar El le spune: *„Acoperiți-vă!”*

*„Du-te acolo, căci el
va vântura orzul. Apoi însemnează-ți locul unde se va culca.”*

Ați făcut-o? Unde? Pe

Golgota. Cu mulți ani în urmă, eu mi-am însemnat acel loc în inima mea, căci acolo El Și-a dat viața pentru mine ca să mă poată lua.

Însemnează-ți locul unde se va pune El. Acest lucru trebuie să-l facă fiecare credincios. Înseamnă tot ce a făcut El pentru tine.

Mesajul de duminică trecută, „Vizita la Calvar”, arată tocmai ce a făcut El pentru noi.

Deci Naomi i-a spus:
„Însemnează-ți locul unde se culcă. Apoi, du-te, descopere-i picioarele și culcă-te.” (Rut 3.4).

Nu capul, ci picioarele. Ridică învelitoarea cu care este învelit el și trage-o peste tine.

O, vedeți? (Amin). O, Doamne! Eu știu că mulți dintre voi cred că sunt fanatic, dar acest Duh al lui Dumnezeu mi se potrivește perfect.

Fraților, însemnați-vă unde S-a așezat la Calvar, unde a dormit în mormânt, iar apoi târâți-vă la picioarele Lui. Întindeți-vă acolo jos și muriți.

.....
...Iată-vă acoperiți cu cămașa Lui. În cartea lui Rut se vorbește despre „poala hainei” (Rut 3.9).

Și când soacra ei i-a dat aceste sfaturi, Rut a răspuns: *„Voi face tot ce ai spus.”* (v.5).

O, ce decizie categorică pentru un credincios: „Voi face tot ce a spus Biblia. Dacă ea spune: *„Pocăiți-vă și fiți botezați în Numele lui Isus Hristos.”*, așa voi face. Dacă spune: *„Duceți-vă în toată lumea și predicați Evanghelia”*, așa voi face. Dacă spune că *„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.”*, voi crede din toată inima și voi face tot ce îmi va cere El.

Vedeți, aceasta este

Biserica ce primește cu credincioșie poruncile date de Cuvântul Său.

Rut s-a așezat jos,
la picioarele Lui.

Nu uitați că acel

lucru era ceva foarte rușinos pentru o tânără văduvă. Să se pună la picioarele
acelui bărbat! Aceasta este o rușine pentru lume.

O, puteți vedea voi

ce se ascunde aici? (Amin). Iată,

aceasta este Biserica, femeia tânără. Bărbatul îi cere să se separe de
lume și să intre într-un loc, în Împărăția Duhului Sfânt, care este ceva
rușinos pentru lume. Cei ce fac acest lucru, sunt priviți de cei din jur ca
fiind niște fanatici, niște holly-rollers, sau mai știu eu ce nume rușinoase le
pun. Cu toate acestea, El îi cere Bisericii Sale să facă acest lucru.

Vreți să însemnați și

voi locul acela și apoi să vă așezați jos? (Amin). Lăsați lumea să vă numească
cum vrea, iar voi urmați-L pe El.

Noi obișnuiam să

cântăm un cântec vechi:

Am început să umblu

cu Isus,

Având ca Iacov drept

pernă o piatră.

Am luat calea cea

disprețuită a Domnului

Am început cu Isus și

așa continui.

Asta este. Eu voi

plăti prețul indiferent ce fac ceilalți. Dacă aceasta înseamnă rușine, dacă
înseamnă pierderea căminului, a familiei, dacă-mi voi pierde prietenii și

prietenele, voi merge singur înainte. Voi urma această cale oricare ar fi prețul. Dacă vecinul va spune că sunt un holly-roller, un penticostal, un fanatic, sau orice altceva, nu îmi pasă. Pentru mine cuvintele lui nu au nicio importanță, deoarece m-am hotărât categoric să merg mai departe.

Boaz era singurul
care putea să-i dea odihna după toată truda depusă la strângerea spicelor. O, a fost așa de bine că el a găsit-o în ogorul lui!

Când a văzut-o, el a
întrebat-o: „Cine ești tu?”, iar ea i-a răspuns: „Numele meu este Rut.”

Slujitorul însărcinat
cu păzirea secerătorilor, a adăugat: „Este o moabită care a venit să locuiască printre noi.”

Iar el i-a zis lui
Rut: „Am auzit de tine și aș vrea să nu te depărtezi din ogorul acesta, ci să rămâi cu slujnicele mele.”

O, mie îmi place
aceasta!

Frate, nu începe să
umbli în „misiune” dintr-o parte în
alta, ci stai aici, în acest ogor.

„Nu umbla dintr-un
ogor în altul, ci rămâi la mine.” El o iubea. „Stai aici, nu alerga dintr-un
loc în altul.”

Dacă crezi Mesajul,
ține-te de el. Vedeți? Oricare ar fi prețul, stai pe el.

„A merge mai departe,
înseamnă să renunț la asta și la cealaltă. Înseamnă să nu mai beau, să nu mai
fumez, să nu mai mint. Da, eu voi sta cu El.”

Apoi Boaz i-a mai
spus: *„Nimeni nu te va mai necăji, căci le-am poruncit tinerilor să te lase*

în pace.” Amin.

Îmi place protecția

Lui. Cine a spus aceste cuvinte? Domnul secerișului.

„Nu vă atingeți de

unșii Mei, și nu faceți rău prorocilor Mei!” a spus Domnul. (Psalmul 105.15). Este adevărat? (Amin). „*căci dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gât o piatră mare de moară și să fie aruncat în mare.*” (Marcu 9.42). Așa este? (Amin).

„Nu-i jigniți, căci

am poruncit să nu se atingă de voi!”

Uitați-vă la această

lume, cum îi prigonește pe credincioșii adevărați, dar îi va veni și ei vremea.

Apoi, Boaz le-a zis

lucrătorilor săi: „*Ea culege spice pentru a trăi, de aceea, voi, secerătorilor (cu alte cuvinte: voi, îngerilor), lăsați să cadă din când în când câte o mână de spice, ca să nu-i fie prea greu să adune pe urmă.*”

Cu alte cuvinte: „Din când în când, lăsați-o să audă câte un mesaj bun. Lăsați o bună putere a Duhului Sfânt să o acopere din când în când, ca să știe că Eu sunt încă aici. Faceți și câteva vindecări, arătați semne și minuni, pentru ca să fie încredințată că Eu sunt aici.” Așa este.

Nu vă place să găsiți

acele mâini pline? (Amin). Eu cred că vom găsi câteva „mâini pline” și în dimineața aceasta, nu-i așa? (Amin). O mână plină de orz proaspăt.

Domnul va face ceva

ce obișnuiește să facă, deoarece El este Domnul secerișului. El este singurul care poate lăsa să cadă o mână plină: „Am poruncit îngerilor Mei să meargă la întâlnirea din dimineața aceasta.” O, Doamne!

Deci acum, Rut

trebuia să ia cea mai rușinoasă decizie: să se așeze jos, la picioarele lui, ceea ce putea face să fie numită oricum. Da, ea putea fi numită prostituată,

voi știți aceasta. Putea fi numită o femeie cu renume rău, deși nu era așa. Dar cu toate aceste riscuri, ea a urmat întocmai sfaturile soacrei sale.

Deci ea s-a dus, s-a așezat la picioarele lui Boaz și s-a acoperit cu învelitoarea lui. Unde s-a dus ea? Spre mormânt. De ce? Ca să se odihnească de osteneala ei.

Acolo L-am găsit eu.

Jos la cruce unde
Mântuitorul meu a murit

Jos, acolo, pentru
curățire de păcat, am strigat

Acolo, peste inima
mea a fost pus sângele

Acolo este o fântână
umplută cu sânge

Tras din venele lui
Emanuel,

Unde păcătoșii se
aruncă

Lăsându-și vina
acolo.

Însemnați-vă locul unde
s-a așezat El și puneți-vă și voi jos cu El. Sunteți gata să mergeți la Calvar în această dimineață, așa cum am spus duminica trecută? Ați însemnat locul în viața voastră? Ați ajuns până în locul unde a fost crucificat Isus?

Poate ziceți: „O, noi
prețuim aceasta!” Dar cum rămâne cu crucificarea ta? Ești tu gata să urmezi calea cu renume rușinos? Ești pregătit să fii numit „holly-roller”, fanatic religios, etc?

Ai marcat locul,
te-ai dus acolo și te-ai așezat lângă El, spunând: „Doamne, iartă-mă!”? Apoi ai tras peste tine aceeași învelitoare care era peste El?

Odată o femeie i-a
zis Domnului Isus:

*„Poruncește ca în
Împărăția Ta, acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga
Ta.”*, iar Domnul a răspuns:

*„Nu știți ce
cereți. Puteți să beți paharul pe care am să-l beau Eu, și să fiți botezați cu
botezul cu care am să fiu botezat Eu?”*

*„Putem”, au
răspuns ei.”* (Matei 20.21-22).

Atunci așează-te jos
și trage aceeași învelitoare peste tine.

Când a fost luat sus,
Ilie a lăsat să cadă jos aceeași învelitoare pe care o purtase el, ca să-l
acopere pe Elisei în dublă măsură din Duhul lui. Aceeași putere, doar că era în
dublă măsură. Aceeași putere, nu alta. Nu mai mare, nici mai multă, ci doar în
măsură
dublă.

Când socrul lui Moise
a văzut cât de tare se obosește ginerele său judecând poporul, i-a zis: *„Te
istovești singur, și vei istovi și poporul acesta, care este cu tine.”*, de
aceea, *„alege din poporul acesta doi oameni destoinici și temători de
Dumnezeu”*, apoi roagă-L pe Dumnezeu să pună din Duhul tău și peste ei, iar
Moise a făcut întocmai cum a zis el.

Moise a luat 70 de
bărbați, care au primit din Duhul Lui și care au început să proorocească. Ei nu
aveau o putere mai mare, ci erau mai mulți. Asta-i tot.

Așa este și astăzi,

deoarece un om nu poate să facă singur toate lucrurile. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu are slujitori peste tot, dar este aceeași putere, același Duh Sfânt și același Isus.

Rut a luat

învelitoarea, pe Duhul Sfânt, și a pus-o peste ea, în momentul când a murit față de sine însuși. El și-a însemnat locul unde a murit, unde s-a așezat ca să se odihnească, apoi s-a așezat jos și a tras peste ea învelitoarea lui.

La miezul nopții,

Boaz s-a trezit și iată că la picioarele lui dormea o femeie, așa că a întrebat-o:

„Cine ești tu?”

*„Eu sunt Rut,
slujnica ta.”* Iar el a zis:

*„Știu că ești o
femeie cinstită.”*

Amin.

O, nu vă da fiori
acest lucru? (Amin).

*„Tu ești o femeie
cinstită.”* Și ce a răspuns ea? *„Întindeți poala hainei peste slujnica ta,
căci ai drept de răscumpărare, deoarece ești o rudă apropiată.”* Amin.

*„Tu ești cel care
poate să-mi dea odihna. Eu nu m-am așezat aci pentru că aș fi o femeie imorală.
Nu m-am așezat ca să mă dau în spectacol în fața oamenilor ca să mă vadă că pot
vorbi în limbi, că pot dansa în Duhul, că pot striga, etc., ci am venit la
picioarele tale pentru că ești rudă apropiată și ai drept de răscumpărare
asupra mea. Tu ești singurul care mă poate răscumpăra.”*

Vedeți, atitudinea

corectă a convertitului la Hristos? A Bisericii? *„Tu ești Răscumpărătorul
înrudit.”*

Și el i-a zis: „Tu ești o femeie cinstită, iar eu pot să te răscumpăr într-adevăr. Acum, întinde-te, acoperă-te și odihnește-te acolo până mâine dimineată.” Amin.

„Eu sunt ruda apropiată, de aceea odihnește-te în pace!” Amin.

Dimineata, înainte de ivirea zorilor, ea a primit de la el șase măsuri de orz, pe care le-a pus în mantie, după care a plecat acasă, iar Naomi i-a zis: „Fii liniștită, fiica mea!”

După ce te ridici de la altar, mergi înapoi și întrebi: „Acum ce se va întâmpla, mamă?” Amin.

„Odihnește-te.” Amin.

„Odihnește-te, Rut, pentru că omul acela nu va avea liniște până nu va plăti prețul răscumpărării.” Amin. Amin.

Exact acolo stau eu.

Amin. El nu se va odihni până nu va plăti întregul preț al răscumpărării tale, tot ce ai pierdut și tot ce ai fost.

Legea răscumpărării

spunea că un om poate face răscumpărarea altuia numai dacă era rudă apropiată cu respectivul. Următorul lucru care se cerea, era ca răscumpărătorul să fie un om cinstit, să dispună de suficienți bani ca să facă mărturie publică în fața bătrânilor cetății, cum că a răscumpărat toate bunurile pierdute de ruda sa. Abia din momentul acela totul era socotit proprietatea sa.

Acum priviți. Boaz îl

simbolizează pe Isus Hristos, iar Rut simbolizează Biserica, pe voi, credincioșii. Conform legii Vechiului Testament, singura modalitate prin care Dumnezeu putea să ne răscumpere era să se înrudească cu omul, este adevărat?

Și

singura posibilitate de a se înrudi cu noi, era să devină om, adică asemenea nouă. Amin.

Aici vreau să spun că sunt gata să mă contrazic cu Billy Graham și cu oricare om care susține teoria „trinității”, adică a existenței a trei persoane individuale în dumnezeire.

Eu cred într-adevăr într-o triplă descoperire a lui Dumnezeu, dar nu în felul în care cred adepții trinității, adică eu nu cred că sunt trei persoane distincte, ci cred că singurul Dumnezeu S-a descoperit în trei ipostaze diferite. Povestirea de mai sus dovedește tocmai acest lucru.

Dumnezeu a devenit om, pentru că trebuia să se înrudească cu noi. Dacă nu ar fi făcut acest lucru, noi am fi rămas păcătoși despărțiți de El, deoarece nu era nicio altă cale de salvare. Deci, Dumnezeu a devenit Om, dar acel Om era Dumnezeu în trup de carne. Amin.

Din cauză că noi eram păcătoși, Dumnezeu S-a făcut păcat, luând toate păcatele noastre asupra Sa. Deși nu știa ce este păcatul, El a devenit totuși un păcătos deoarece păcatele noastre au fost puse asupra Lui. El a devenit eu, pentru ca eu să pot deveni El. Vedeți? El a devenit un păcătos, pentru ca eu să devin fiu de Dumnezeu.

Astfel, acum noi suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu, pentru că El s-a făcut rudă cu noi, atunci când S-a făcut Om, fiind născut din femeie. El nu era o altă persoană, ci Dumnezeu, Dumnezeu însuși. Aceasta o dovedește și textul din 1Timotei 3.16, unde scrie: *„Fără îndoială mare este taina evlaviei: cel ce a fost arătat în trup...”* Dumnezeu.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup...”
” (Ioan 1.1,14).

Cuvântul făcut ființă umană a devenit o rudă apropiată. A devenit Om. O, El s-a făcut moarte, pentru ca prin moartea Sa, eu să devin Viață! El a devenit păcătos, pentru ca prin neprihănirea Lui, să devin viu, să am viață. El a devenit sărac, pentru ca prin

sărăcia Lui, eu să devin bogat. El a devenit ce am fost eu, astfel ca prin harul Său, eu să devin ce este El. O, Doamne!

Apoi vorbesc despre
puterea lui Dumnezeu. Ea este Scriptura.

Ce dragoste a
revărsat Tatăl asupra noastră, astfel încât, noi, care eram păcătoși, străini
și departe de Dumnezeu, să putem fi aduși atât de aproape de El, încât să
devenim fii și fiice de Dumnezeu. Nu slujitori, pentru că Biserica dintre
neamuri nu este niciodată slujitoare. Nu, domnilor. Biserica dintre neamuri
este compusă din fii și fiice.

Voi, cei care ați
primit Duhul Sfânt, sunteți fiii și fiicele lui Dumnezeu.

Este posibil acest
lucru pentru voi, care ați fost doar o grămadă de orfani și de respinși? Da,
pentru că dacă ați primit Duhul Sfânt, ați devenit fii și fiice de Dumnezeu.

Și acum vă
întreb: Cine are cea mai mare putere
înaintea lui Dumnezeu: fiul sau un înger?

Ce este un înger?
Îngerul este un slujitor, este adevărat? Ei sunt slujitori.

Dar tu ce ești? Fiul
sau fiica Lui. Atunci cine are mai multă putere în ceruri: un păcătos care a
fost salvat prin har sau un arhanghel care stă la dreapta Sa?

Fraților, păcătosul
salvat prin har are mai multă autoritate în ceruri decât arhanghelul care a
stat tot timpul la dreapta Lui Dumnezeu, fără păcate, deoarece păcătosul salvat
este fiul lui Dumnezeu.

Da, fiul are mai
multă autoritate decât slujitorul. Desigur.

O, necazul este că

noi uităm adesea ce suntem. Uităm de multe ori cine ne-a făcut și ce suntem cu adevărat. Iar după ce am devenit ce suntem, uităm cum am ajuns aici.

O, ce iubire scumpă,
a dat Tatăl

Pentru neamul căzut
al lui Adam.

A dat singurul Lui
Fiu, să sufere,

Să ne răscumpere pe
noi prin har,

Pe stânci despicate
și cer întunecat,

Mântuitorul meu Își
pleacă capul și moare.

Vălul se înlătură
dezvelind calea,

Spre bucuria cerească
și ziua fără sfârșit.

Pe Hristos Stânca
solidă, eu stau,

Toate temelile sunt
nisip mișcător.

Când trec pe la
crucea minunată,

Pe care Împăratul
slavei muri,

Eu socotesc păcatele
mele

Ca fiind toate
pierdute.

Așa este. Un alt
poet, spunea:

Trăind, El m-a iubit.

Murind, El m-a
salvat.

Înviind, a dovedit
pentru vecie,

Că într-o zi El va
veni. Slăvită zi.

Aceasta este tema
Bisericii. Este felul ei de-a arăta; este inima ei. Pământul a fost udat de
sângele Răscumpărătorului înrudit, care s-a vărsat pentru răscumpărarea
neamului căzut al lui Adam.

Observați. El este un
Răscumpărător înrudit. Vedeți? **Primul lucru** de care aveam nevoie pentru
a putea fi răscumpești, **era să existe un Om vrednic**. Cine a fost mai
vrednic decât Isus?

Al doilea lucru care **se cerea,**
era ca el să fie bogat. Vedeți? Trebuia să fie capabil să facă
răscumpărarea. O, fraților, El este Cel ce deține cerurile și a dovedit-o.

Astfel, a luat cinci
pâini și doi pești și a hrănit 5.000 de oameni, după care s-au ridicat și
douăsprezece coșuri pline cu resturi. El a putut să transforme apa în vinul cel
mai bun; a putut scoate un pește din mare și să ia din gura lui o monedă
necesară pentru plata birului. Amin.

Cu toate acestea însă,
a devenit sărac, atât de sărac încât nu avea nici măcar un loc unde să-și așeze
capul. A devenit o rudenie cu noi, oamenii. El nu s-a înrudit numai cu cei

bogați, ci cu toți oamenii, ocupând locul de Răscumpărător înrudit pentru tot neamul omenesc.

Ce mai trebuia să
facă El? O mărturie publică.

Când Rut s-a întors
de la Boaz, după ce s-a așezat la picioarele lui, Naomi i-a zis:

*„Odihnește-te,
Rut, căci de acum totul va fi bine, deoarece ai primit trecere înaintea lui.”*

Dumnezeule,
îngăduie-mi și mie să primesc trecere înaintea Ta, căci apoi:

Când trâmbița
Domnului va suna,

Și timpul nu va mai
fi,

Când dimineața
sosește

Veșnică,
strălucitoare și frumoasă,

Și când cei salvați
de pe pământ

Se adună la celălalt
mal,

Când apelul se va
face acolo sus, Tată,

Eu voi fi acolo.

Rut se odihnea acum
liniștită, așteptând răscumpărarea. Ea primise deja ceva – o manta plină de
orz, căci el i-a măsurat șase măsuri de orz.

Şase înseamnă şase

mii de ani de existență a lumii. Ziua omului este simbolizată în Biblie prin numărul „6”, căci este ziua în care a fost creat omul. Sunt şase mii de ani de când a fost creată lumea, iar în cea de-a şaptea mie de ani, Dumnezeu se va odihni.

Şase mii de ani,

Biserica luptă împotriva păcatului, cu ajutorul puterii lui Dumnezeu, cu ajutorul acestor boabe de orz, apoi va intra în odihna veşnică. Corect.

El i-a pus acolo şase

măsuri bune de orz, ca să-i ajungă până la timpul răscumpărării depline. O, sunt atât de bucuros că mă număr şi eu printre cei răscumpeaţi!

Acum, repede, ne vom

apropia de încheiere. Am văzut că în dimineaţa următoare, Rut era bucuroasă şi aştepta, iar Boaz a venit. Biblia spune că mai era o rudă care avea drept asupra femeii înaintea lui Boaz.

Mai am timp să spun

şi asta? (Amin).

Cel care avea drept

asupra voastră, era Diavolul, pentru că aţi păcătuit. Acesta este motivul pentru care mai întâi i-aţi aparţinut lui. Voi v-aţi născut în păcat şi aţi venit în lume prin minciună, dar el nu vă putea răscumpea. Vedeţi? Dar Hristos, a venit, a fost făcut Om şi a plătit preţul răscumpeării noastre de sub robia păcatului. Puteţi vedea aceasta? (Amin).

Celălalt om nu putea

să facă răscumpearea.

Diavolul nu putea să

moară pentru păcatele voastre deoarece el era chiar pervertitorul care a făcut păcatul. Înţelegeţi? El nu putea să vă răscumpe deoarece şi-ar fi stricat propria lucrare, propria proprietate.

El nu putea deveni un

alt Diavol şi să-l înlătore pe primul, adică pe el însuşi. Nu putea deveni

păcat, deoarece el era chiar păcatul. Dar Hristos, fiind fără păcat, a devenit un păcătos și a putut să ne răscumpere. Aleluia! Astfel, noi suntem răscumpești, adică suntem aduși înapoi.

Deci, în dimineața următoare avea loc mărturia publică. Pentru aceasta, Boaz s-a dus și s-a întâlnit la poartă cu celălalt om, înaintea bătrânilor. Trebuia să fie un loc public. Acolo, Boaz l-a privit drept în față și l-a întrebat: „Poți s-o răscumperi?” Dacă da, el trebuia s-o răscumpe mai întâi pe Naomi până să ajungă la Rut.

Și Hristos trebuia să răscumpe întâi Biserica ebraică și abia apoi putea ajunge la Mireasa dintre neamuri.

Ea, Rut, a intrat cu Naomi, ca o străină din altă țară, o moabită, o păgână.

Acolo eram și noi, neamurile, niște păgâni.

Și amintiți-vă, Boaz a trebuit s-o răscumpe mai întâi pe Naomi, iar după ce făcea aceasta, obținea tot ce voia.

Fraților, când a venit Hristos, El nu a vorbit despre Biserica dintre neamuri, ci a spus că a venit pentru ai Săi.

„A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.” (Ioan 1.11).

Știți ce le-a spus ucenicilor Săi, când i-a trimis în lucrare? *„Să nu mergeți pe calea păgânilor (a neamurilor) și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor;*

ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel. (Matei 10.5b-6).

Și pe drum, propovăduiți

Evanghelia,

Vindecați pe bolnavi,

înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați." (v. 7-8).

Este adevărat?

(Amin).

I-a trimis doi câte

doi, căci avea de răscumpărat acea biserică, iar când a răscumpărat biserica ebraică, avea deja și Mireasa dintre neamuri. Amin. Aceasta era înțelegerea. Când a răscumpărat Biserica, El a primit și Mireasa.

Deci Boaz a întrebat:

„Poți s-o răscumperi?” Și omul acela a spus: „Nu”.

Dar trebuia să facă

mărturia publică, așa că omul și-a scos încălțăminte și i-a dat-o lui Boaz, care a spus în fața martorilor:

„Voi sunteți

martori că am răscumpărat-o pe Naomi și că mi-am cumpărat-o de asemenea de soție pe Rut..." (Rut 4.9-10). Amin.

Vedeți? „Am luat-o pe

Rut ca soție, ca mireasă.”

Cine era Boaz? Domnul

secerișului. Amin.

„Am răscumpărat-o pe

Naomi și ca urmare o am și pe Rut, care va fi mireasa mea.”

Și ce i-au răspuns

martorii?

„Domnul s-o facă

pe femeia care intră în casa ta ca pe Rahela și ca Lea, care amândouă au zidit casa lui Israel!" (v. 11).

Vedeți? El a făcut o mărturie publică.

Ce a făcut Isus? Tot o mărturie publică.

Satana nu putea muri pentru păcat pentru că el era tatăl păcatului, dar Isus, Dumnezeuul cerului care nu putea să moară, a venit jos și a depus o mărturie publică, murind pentru păcatele noastre, fiind înălțat între cer și pământ, pe cruce. Vedeți, aceasta este mărturia publică făcută de El: cu hainele smulse de pe El, și atârând în rușine între cer și pământ. Da, El a murit ca păcătos, suferind o moarte rușinoasă ca să ne răscumpere pe noi. O, ce mărturie publică!

Ce a făcut El? A

renunțat la neprihănirea Lui, la slava Lui, și a spus: „*Crezi că n-aș putea să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar pune îndată la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngerii?*” (Matei 26.53). Asta ar însemna cam 40.000 de îngerii. Ce ar fi putut face ei împotriva Lui? El a spus: „*Aș putea cere de la Tatăl Meu și El mi-ar pune la dispoziție douăsprezece legiuni de îngerii.*” Gândiți-vă ce s-ar fi întâmplat când un singur înger poate distruge pământul într-o clipită. Cu toate acestea, El și-a lăsat departe toată demnitatea și a devenit un păcătos, murind pentru tine și pentru mine.

În încheiere, am mai

putea spune că după ce a făcut răscumpărarea, Boaz a luat-o pe Rut în căsătorie, iar ea a născut un fiu, căruia i-a pus numele Obed. Obed a fost tatăl lui Isai, iar Isai a fost tatăl lui David, din care a venit Hristos.

Amin.

Puteți vedea că prin

acea neprihănire, prin acea decizie categorică, El a devenit Răscumpărătorul nostru înrudit? Dumnezeu a devenit rudenie cu noi, a venit jos făcându-Se asemenea nouă, o ființă umană, suferind de foame și de sete. Știți ce i-a spus samaritencei: „*Mi-e sete, dă-Mi să beau.*” A spus aceasta și pe cruce, dar ei l-au dat oțet. El a fost însetat ca orice om; a fost bolnav ca noi, de aceea a spus: „*Fără îndoială, Îmi veți spune zicala aceea: „Doctore, vindecă-te pe tine însuți.*” (Luca 4.23).

Vedeți, marea Lui putere nu era pentru Sine. Da, El avea putere s-o facă, dar nu putea s-o folosească pentru Sine însuși. Nu.

Cineva mi-a spus într-una din zile: „Frate Branham, tu știi totul înainte de a se întâmpla.”

„Nu este așa, pentru că eu nu pot folosi darul pentru mine. El nu mi-a fost dat pentru mine, ci pentru voi.”

Da, voi sunteți beneficiarii lui, nu eu. În ce mă privește, sunt doar un slujitor public al lui Dumnezeu. Și predicatorul este un slujitor public. El stă doar acolo asemenea unui crin de pe câmp, iar albina merge și își ia partea ei din el. După ea, vine o altă găză care-și ia și ea partea ei. Vedeți? El trudește zi și noapte să-și păstreze strălucirea și splendoarea, iar slujitorii Evangheliei fac același lucru.

Pășește în rândul lui Dumnezeu și ține mărturia Lui adevărată, pentru ca lumea să se poată înfrupta din El.

Știți ce a spus Domnul Isus despre crin? Că nici chiar Solomon, în toată splendoarea lui, nu a fost ca el. Așa este. Vedeți?

„Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.” (Matei 6.28-29).

Un crin trebuie să se lupte zi și noapte ca să dea strălucire, ca să-și păstreze veșmântul și parfumul, iar când se deschide, albinele merg și iau ce le trebuie din el. Da, albina, musca și toate celelalte găze, bune sau rele, merg și iau din el.

Așa este și

slujitorul creștin al lui Hristos. El se deschide, pentru că acolo nu este nimic pentru el însuși, ci totul este pentru ceilalți; și așa a fost Hristos atunci când a devenit rudenie cu noi. El a devenit Om, pentru ca lumea să poată avea parte de neprihănirea Lui, pentru ca noi să fim făcuți fii ai lui Dumnezeu.

Ce a urmat în povestirea noastră? Rut a fost răsplătită pentru credințioșia ei, prin căsătoria ei cu Boaz.

Tot așa, Biserica este răsplătită când, la venirea Domnului, va fi luată în căsătorie de El. Acum, noi ne odihnim în așteptarea venirii Lui. De ce? Pentru că El este Răscumpărătorul.

În dimineața aceasta, m-am uitat la însemnătatea cuvântului „răscumpărare”. Aș vrea să mă ierte frații mei armenieni, dar eu trebuie să spun adevărul și asta, nu ca să rănesc pe cineva, ci pentru ca voi să vedeți lucrurile corect.

În limba greacă, cuvântul răscumpărare înseamnă „a lua un sclav de la târg”. Eu nu pot pronunța acest cuvânt în limba greacă, dar după cum v-am spus, el înseamnă „a cumpăra un sclav din târg”.

Aceasta înseamnă că un rob a făcut ceva rău, iar stăpânul lui l-a dus să-l vândă. De fapt, l-a dus la moarte. El este sclav și e dus în târg. Iată însă că acolo vine un om bogat, care poate să-l cumpere, iar sclavul capătă trecere înaintea lui. Ce face atunci acel om bogat? Îl răscumpără. Îl ia din târgul de sclavi și-l duce acasă la el.

Dar odată răscumpărat, acel rob nu mai poate fi vândut din nou în târg. Amin. El nu mai poate fi vândut, deoarece a fost însemnat.

O, mulțumiri să-l fie aduse lui Dumnezeu pentru că atunci când un om intră în Hristos nu mai poate fi

făcut rob din nou de către Diavolul. Da, frate, tu ești în siguranță până în ziua răscumpărării, pentru că te afli sub sângele lui Isus Hristos.

Citiți numai în cartea Legii lui Dumnezeu și veți vedea că acesta este adevărul. Amin.

O, sunt atât de bucuros! Sunt atât de fericit pentru că știu că Răscumpărătorul nostru înrudit, Dumnezeuul cerului, care este Duh, a venit jos, pe acest pământ, făcându-Se asemenea mie și ție, luând forma trupului păcătos, și deși nu știa ce este păcatul, a lăsat ca toate păcatele lumii să cadă asupra Lui. El a devenit rudă cu noi, făcând o mărturie publică prin moarte, plătind întregul preț al salvării noastre, iar Duhul lui Dumnezeu a depus o mărturie despre acest lucru, făcând ca perdeaua din Templu să se desprindă de sus în jos, nu de jos în sus, arătând că lucrarea de răscumpărare era săvârșită de Dumnezeu însuși. Perdeaua dinăuntrul Templului a fost despiciată de sus în jos, deschizând calea pentru omenirea pierdută, iar când s-a întâmplat aceasta, cerul s-a întunecat, pământul s-a cutremurat, soarele a apus în mijlocul zilei, și stelele au refuzat să strălucească, totul mărturisind într-un glas că „suntem răscumpărați”. Aleluia!

Haideți să ne rugăm.
(un frate aduce o prorocie).

Plecați-vă pentru un moment capetele. Aceasta a fost o prorocie pentru biserică, adusă după mesaj.

Dacă este cineva care nu-L cunoaște încă pe Răscumpărătorul înrudit, dacă viața cuiva nu este încă pusă în rânduală, sunteți invitați ca aici, în fața acestei audiențe și înaintea lui Dumnezeu, să-L acceptați pe Hristos ca Mântuitorul vostru personal. Bazinul este pregătit pentru botez, așa că, dacă cineva dorește să facă acest pas, serviciul de botez va începe imediat.

În timp ce avem capetele plecate, vom începe să cântăm.

Eu continui să merg,
da, eu continui,

Voi plăti prețul,
orice ar face ceilalți.

Voi urma calea celor
disprețuiți ai Domnului

Am pornit cu Isus și
voi continua.

Eu continui drumul,
da, eu continui.

Înțelegeți acest
lucru? Dacă da, atunci haideți la El:

....orice vor face
ceilalți,

Eu voi urma calea...

Sunteți gata să vă
separați de totul ca bătrâna Naomi?

Am pornit cu Isus și
voi continua.

Din grajdul din
Betleem a ieșit un străin.

Pe pământ tânjesc să
fiu ca El,

De-a lungul
călătoriei vieții,

De pe pământ în slavă,

Să fiu ca Isus...

Ai vrea să fii și tu
ca Răscumpărătorul tău? Mai este cineva cu care ați vrea să semănați, în afară

de Hristos? Ar vrea cineva să vină și să îngenuncheze aici, alături de această femeie? Este cineva care vrea să urmeze calea pe care a văzut că a mers Rut, în dimineața aceasta? Veniți aici și îngenuncheați alături de această doamnă. Ați luat startul? Vreți să vă puneți mâna în mâna Lui?

(Fratele Branham

începe să fredoneze cântarea: „Să fiu ca El”).

Tatăl nostru ceresc,

în timp ce biserica murmură acest cântec: „Să fiu ca Isus”, femeia aceasta, a pășit în față la fel ca Rut. Ina Bella venit aici, la fel ca Rut din vechime.

Indiferent care este prețul, ea a venit să plătească. Indiferent câți au râs și și-au bătut joc de ea, a venit aici ca să-și mărturisească păcatele. Ea și-a însemnat locul și a îngenuncheat acolo unde marele Domn al recoltei S-a întins pe cruce, deoarece dorește să primească Duhul Sfânt, harul Său, căci Cuvântul ieșit de la Tine a atins-o în inimă. Acesta este motivul pentru care, acum vine să ia locul unui credincios, îngenunchind la cruce, acolo unde și-a mărturisit păcatele și unde a lăsat toate lucrurile vechi din viața ei, devenind o făptură nouă în Isus Hristos.

Tată, rugămintea

noastră din dimineața aceasta este ca Tu să faci ca orice persoană din clădirea aceasta, bărbat sau femeie, fată sau băiat, care nu te cunoaște pe Tine, să fie pătruns de Cuvântul Tău, deoarece niciunul din noi nu știe când va veni ceasul judecății. Este posibil să avem un accident încă înainte de a ajunge acasă; am putea suferi un atac de cord, sau orice altceva, de aceea, o, Dumnezeuule, ajută-ne să ne pregătim în acest ceas, în timp ce Duhul Tău este aici, în timp ce avem dovada că Tu, Dumnezeul cerului ești prezent în locul acesta, iar mila Ta infinită este gata să ne cuprindă pe fiecare în parte.

Dă-ne harul Tău,

Doamne. Trimite și alte suflete la altar, ca să-L accepte pe Hristos ca Salvator, așa cum face această femeie acum. Îndură-Te, Doamne. Fii îndurător față de ea. Fratele ei stă aici pe platformă alături de mine, sora ei, Wood, este acolo în spate, iar mama și tatăl ei sunt prezenți în această sală.

Doamne Dumnezeuule, Te

rog să Te înduri de ea. Tu știi ce vreau să spun în inima mea. Rugămintea mea

este ca sângele Tău ispășitor să vină în acest ceas peste ea. Îndură-Te, Doamne, în timp ce suntem în așteptare ca și alții să vină aici, ca să se împace cu Dumnezeu prin Hristos.

(În timp ce-i așteptăm, vom cânta din nou. (Fratele Branham cântă: „Să fiu ca Isus.”)!

Tată Dumnezeule, cu adevărat aceasta este mărturia noastră, căci dorim să fim cu adevărat ca El, blânzi și smeriți, gata oricând să iertăm, așa cum i-a iertat El pe cei ce-L batjocoreau și-I făceau rău. Noi vrem să fim ca El.

Îți mulțumim pentru femeia aceasta care a venit sus în dimineața aceasta, iar rugăciunea mea pentru ea, este ca Tu s-o ajuți să trăiască o viață predată Ție. Fie ca ea să nu se oprească aici, ci să meargă spre Țara făgăduită, însemnând locul și așezându-se acolo, primind Duhul Sfânt. Ai milă, Doamne.

Eu știu că sunt și alții care ar fi trebuit să vină aici, dar nu au făcut-o, de aceea Te rog să nu îngădui ca Duhul Sfânt să-i părăsească, ci fă să nu mai aibă odihnă nici zi și nici noapte, până nu vor veni aici, ca să ia aceeași decizie ca ea. Nu vreau să fiu aspru cu ei, dar știu ce pierd prin faptul că nu vor să vină; știu cum va fi în ziua când Te vor auzi spunând: *„Depărtați-vă de la Mine, lucrători ai fărădelegii, căci în dimineața aceea v-am chemat și nu ați vrut să veniți!”*

O, ce ceas cumplit va fi pentru ei, când vor fi puși pe cântar și vor fi găsiți ușori. Tată, îndură-Te și fă să nu fie niciunul în starea aceasta la venirea Ta, ci salvează-i pe toți, deoarece Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Aș vrea să-l mulțumim Domnului în această dimineață, pentru bunătatea Lui. Vă mulțumesc și vouă tuturor, pentru că ați avut răbdare cu mine.

Soră Wood, Ina Bell este sora ta. O, cât ne-am rugat noi pentru ea! Ea este cumnata administratorului de aici, cea care L-a acceptat pe Isus Hristos ca Mântuitor personal în dimineața aceasta. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Cred că

ți-am spus bine numele, nu-i așa? Fie ca Dumnezeu să te binecuvânteze întotdeauna, iar dacă nu ai fost încă botezată în Numele Domnului Isus Hristos, îndemnul meu este s-o faci chiar acum, ca să primești Duhul Sfânt.

Dumnezeu să fie

întotdeauna cu tine și să îl binecuvântezi și pe scumpul tău soț, pe care am avut ocazia să-l întâlnesc cu câțiva ani în urmă. Dacă nu mă înșel, numele lui este Stanley. Este adevărat? Dumnezeu să te binecuvânteze. Căminul vostru este dulce, dar cred că de acum încolo va fi și mai dulce.

Dumnezeu să fie cu

voi toți și să vă dea îndurare în toate zilele vieții voastre. Să îl urmați întotdeauna pe Domnul.

Soră Ina Bell, să fii

întotdeauna ca Rut. Intră adânc în El și nu te opri niciodată pe cale, ci continuă să mergi înainte.

Uneori va fi greu

pentru că drumul se va îngusta, dar nu uita: privește mai întâi jos, pe pământ, iar apoi privește spre cer, fiindcă acolo vei găsi o urmă însângerată care te călăuzește tot timpul.

O, vai, este deja ora

12. Mai doriți să chemăm rândul de rugăciune? (Amin).

Câți dintre voi au

văzut un rând de rugăciune? Haideți să vă văd mâinile sus la toți cei care nu ați fost niciodată la una din adunările mele. O, Doamne, sunt foarte mulți!

În cazul acesta ne-am

putea ruga pentru oameni, am putea folosi darul deosebirii sau am putea să nu mai folosim niciun rând, ci să-i chemăm pur și simplu din audiență. Nu contează cum vom proceda, pentru că Duhul Sfânt este aici. Da, domnilor.

Totuși, haideți să

facem un rând de rugăciune.

Câți din voi nu au

numere de rugăciune, dar doresc să fie vindecați? Ridicați mâna. În ordine. Tot

ce trebuie să faceți este să credeți. În ordine.

Tot ce trebuie să faceți este să credeți. Desigur.

În timp ce ei se aliniază, așa vrea să pun o întrebare bisericii. Câți din voi știu că niciun om nu poate vindeca un bolnav, nici chiar dacă este medic? Știați aceasta? (Amin). Un medic nu este un vindecător, ci e numai un ajutor al naturii, singurul Vindecător fiind Dumnezeu. Vedeți? Doctorul poate îndrepta un os rupt, dar nu-l poate vindeca. Poate scoate un organ bolnav, dar nu poate vindeca locul tăiat. Doctorul poate scoate un dinte, dar nu poate opri sângerarea și nici să vindece locul. Numai Dumnezeu poate face toate acestea. În ordine.

Câți dintre voi știu că atunci când a fost pe pământ, Isus nu a pretins niciodată că ar fi un Vindecător? (Amin). El era un Om, iar ca Om a spus: „*nu Eu fac aceste lucruri, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine.*” Este adevărat? (Amin). Ce slujbă a avut El când a fost pe pământ? Biblia spune că făcea numai ce-l arăta Tatăl să facă, așa-i? Câți știu aceasta? (Amin). Ioan 5.19 spune:

„Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”

Atunci, este Isus Hristos același ieri, azi și în veci? (Amin). Credeți aceasta din toată inima? (Amin). El este același ieri, azi și în veci. Credeți că dacă Isus Hristos este același, poate face și acum aceleași lucruri pe care le-a făcut când a fost pe pământ? (Amin). În ordine.

Cum este El același? Același în orice lucru, da? (Amin). El este același Dumnezeu; este Același Vindecător, același Mântuitor, cu alte cuvinte, procedează la fel. În ordine.

Prin urmare, dacă este la fel, înseamnă că va face aceleași lucrări. Câți din voi știu că acesta este adevărul? (Amin).

Acum, dacă este așa,
am să vă rog să faceți liniște pentru un moment. Este târziu, deci stați liniștiți pentru un moment, căci vreau să privesc spre acest rând ca să văd dacă cunosc pe cineva.

Îl cunosc pe omul
acesta. Te cunosc, frate Eral. (Fratele răspunde: „Eu nu sunt în rândul de rugăciune, frate Bill.”).

O, da, da. („Am adus
pe cineva din Jeffersonville.”) Este cumva bărbatul cu care am mers la vânătoare? Am fost împreună în Colorado? („Probabil mă recunoști cu greu, căci am pierdut foarte mult din greutate.”).

O, Doamne! Cred că
Eral mi-a spus că este foarte bolnav și va veni aici cu el. Dacă nu poți să stai mult în picioare, să aducă cineva un scaun aici, căci ești cu adevărat foarte, foarte bolnav. Doamne, a slăbit vreo 50 de kilograme. Să-l lăsăm să stea aici. Mulțumesc, frate.

Acum dați-mi voie să
privesc în jos. Mă uit la bărbatul acela care stă aici, în spate și care mă privește. El este din La Grande, Kentucky. Nu știu cum te numești, dar te cunosc. Îi cunosc și pe fratele și sora Kidd, iar doamna aceea este sora Rook. Cred că aceștia sunt toți cei pe care-i cunosc din rândul de rugăciune. O, da, aici e și bunul meu prieten Busty Rogers din Milltown. Restul cred că sunt străini. Spun aceasta înaintea lui Dumnezeu. Acum haideți să-i vedem pe cei din audiență. Toți cei care sunteți străini față de mine și sunteți bolnavi, sau aveți vreo dorință în inimă, ridicați mâna, oriunde v-ați afla în sală. În ordine. Aproape peste tot se văd mâini ridicate.

Acum aș vrea să vă
pun o întrebare serioasă. Credeți voi că aceste mesaje pe care le predic sunt adevărate? (Amin). Cu siguranță nu ați fi venit până aici dacă nu ați crede aceasta, nu-i așa?

Eu nu vă spun că Isus
Hristos S-a schimbat. Moartea nu L-a schimbat, ci L-a glorificat, iar după înălțare, a trimis înapoi Duhul Sfânt, care este Dumnezeu. Credeți cu toții

aceasta? (Amin).

Când a fost aici pe pământ, Isus a spus: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* (Ioan 14.12). *„Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea....”* Aceasta este ordinea lumii: biserica necredincioasă și restul lumii *”nu Mă vor mai vedea, dar voi Mă veți vedea.”* *„Voi”* este biserica adevărată, credincioșii. *„pentru că Eu (pronume personal), voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.”* *„Și lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* Este adevărat? Amin.

În dimineața aceasta se află printre noi bapțiști, metodiști, protestanți, catolici și chiar și evrei. Sunt oameni de la nazarineni, de la „Sfinții pelerini”, de la „Martorii lui Iehova”, din „Biserica lui Dumnezeu” și din toate celelalte denomițiuni. Tabernacolul Branham este cam micuț, dar cu toate acestea, aici vin oameni din toată lumea.

Acum haideți să ne gândim puțin și să fim respectuoși în timp ce vă întreb ceva. Dacă El este viu, înseamnă că atitudinea Lui față de voi și față de cei bolnavi, trebuie să fie și astăzi aceeași ca ieri, da? (Amin).

Și ce a spus El ieri?
„Totul este cu puțință pentru cel ce crede.”, este adevărat? (Amin).

Odată, un bărbat I-a zis: *„Învățătorule, rogu-Te, uită-Te cu îndurare la fiul meu, fiindcă îl am numai pe el și îl apucă un duh, și deodată răcnește; și duhul îl scutură cu putere....Am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, și n-au putut.”* (Luca 9. 38-40). Ce i-a răspuns Domnul? *„Dacă crezi, totul este posibil.”*

Acum observați cum a procedat Isus, cum a slujit El? Ce a făcut El ieri? Acum vorbesc cu cei străini.

Haideți să vedem cum a fost El, ieri. Pentru aceasta, voi cita câteva locuri, în trei minute.

Chiar la începutul slujbei Sale, a fost convertit un bărbat care se numea Andrei, iar el s-a dus și l-a adus pe fratele său, Simon care era pescar. Vă amintiți? L-a adus la Isus. Voi știți că Petru era un om simplu, fără școală. Nu știa nici măcar să-și scrie numele. Și când a venit înaintea lui Isus, El l-a privit și i-a zis: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona.”* (Ioan 1.42).

Câți din voi știu că aceasta este Scriptura? Ei au știut că Bărbatul acela era Mesia cel așteptat, deoarece Scriptura le spusese cum Îl vor putea recunoaște. Moise le spusese că atunci când va veni Mesia, El va fi un Proroc, este adevărat? (Amin).

Mesia- Prorocul. Iar când Petru a mers înaintea Lui, El i-a zis: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona.”* O, Petru a știut imediat că Cel ce stătea în fața lui este Mesia!

Uitați-vă la femeia de la fântâna Samariei, care era dintr-un alt neam, dintr-un alt popor. Voi știți că numai evreii și samaritenii L-au primit, deoarece rândul neamurilor, al grupării lui Rut, nu sosise încă.

Deci samariteanca a venit să scoată apă, iar Isus, care stătea lângă fântână, i-a zis: *„Dă-Mi să beau.”* Ce făcea El? Vorbea cu ea exact cum am vorbit și eu cu oamenii aici, în audiență. *„Dă-Mi să beau.”*, îi spusese El, deși nu se mai văzuseră niciodată până atunci.

Și ea l-a răspuns: *„Păi, Tu știi doar că între noi și voi, evreii, nu este nicio legătură.”*

Era la fel cum a fost odinioară între albi și negrii din Sud. Mulțumim însă Domnului pentru că acum nu mai este așa.

După înfățișare, Isus era evreu, iar ea era o samariteancă, așa că în mod normal, ar fi fost ca El să nu o ia în seamă. Cu toate acestea, El a continuat: *„O, femeie, dacă ai ști cu cine vorbești, tu ai fi aceea care ai cere de băut!”*

Aceasta a blocat-o pe frumoasa femeie, așa că L-a întrebat surprinsă: „Cum ai putea să îmi dai apă când nici măcar nu ai cu ce scoate, iar fântâna este adâncă?”

Și El i-a zis: „Apa pe care ți-o voi da Eu, este apa vieții, este viața veșnică,” și discuția a continuat până când El a văzut care era problema ei. Câți dintre străinii aflați printre noi, știu care este problema femeii?

Ea avusese cinci bărbați, iar acum trăia cu cel de-al șaselea. Și Isus i-a zis: „Du-te și adu-ți bărbatul aici.”

„Dar eu nu am bărbat,” a răspuns ea.

„Bine ai zis că nu ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai avut, iar cel cu care ești acum, nu-ți este bărbat.”

„Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că va veni Prorocul Mesia, care ne va învăța toate lucrurile. Ești cumva El?”

„Da, Eu sunt El,” i-a răspuns Isus.

Pe baza acestei mărturii, ea a alergat în cetate, strigând cât putea:

„Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva este Acesta Mesia?”

Fraților, dacă acesta a fost semnul lui Mesia, înseamnă că și astăzi trebuie să fie același; că și astăzi trebuie să procedeze la fel, este adevărat? (Amin).

Credeți, voi, străinilor, acest lucru? (Amin).

Acum, aceasta este
pentru voi, cei aflați în rândul de rugăciune, dar am să spun ceva și pentru
cei care nu se află în rândul de rugăciune, ca să știți și voi pe ce să stați.

Câți dintre voi
credeți că El este Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre”?
(Adunarea spune: „Amin”).

.....

...Acesta este
necazul tău; aceasta ți-a cauzat prostata, este adevărat? (Da, așa este.) Te
trezeai noaptea. Tu ești din Ohio (așa este) și aparții de biserica fratelui
Sullivan sau mergi acolo, deoarece îl văd pe fratele stând aproape de tine. Ai
venit aici cu fratele Kidd. (Așa este). În ordine.

Acum te simți altfel.
(Așa este). Durerea te-a părăsit. Du-te acasă și bucură-te pentru că credința
ta te face bine. Dumnezeu să te binecuvânteze.....

...Dumnezeul cel viu
din ceruri știe că eu nu te cunosc și că
eu nu știu nimic despre tine. N-aș avea de unde să știu ce probleme ai. Ai
primit un număr de rugăciune și ai fost chemat aici sus, pentru că ți s-a strigat
numărul, dar eu nu știu ce necazuri ai.

Tinere, de fapt tu nu
ai venit aici pentru tine, ci pentru altcineva. Este vorba de un copil. El nu
este aici, ci se află în Kansas. (Așa este, domnule). Văd că are niște spasme
asemănătoare cu cele provocate de epilepsie. Da, are chiar epilepsie. Peste
acest copil este un mare întuneric.

Tu ești în legătură
cu ....Strickers (Așa este). Nu v-ați căsătorit voi cu surori? (Ba da). Și
crezi din toată inima? (Da). Dacă credeți din toată inima, copilul nu va mai
avea crize. Să i se facă după credința voastră.

.....

Te rogi pentru o

mătușă care are cancer. Crezi din toată inima? (Da, da). Eu nu te cunosc, nu te-am mai văzut niciodată, dar când m-ai auzit vorbindu-i acelui băiat despre problema lui, că se roagă pentru altcineva, ai avut același simțământ. Acum crezi din toată inima?

Spuneți-mi, de ce s-a atins această femeie? Pe cine a atins ea?.....

...Doamna este umbrită de moarte. Da, deasupra ei se află o umbră întunecată. Are cancer. (Așa este). Medicul ți-a spus că ai cancer. (Așa este). Ridică mâna.

(Așa este, Doamne!
Așa este).

Nu ești de aici, ci din Iowa. (Da).

Crezi? (Cred. Cred. Cred.)

Tu ai și un nepot pe inimă. (Așa este). El are ceva la ochi. (Da.), iar tu te rogi și pentru el. (Așa este). Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? (Da, cred.)

Ești doamna McKee. (Da.) Acum, întoarce-te acasă și fii bine. (O, Dumnezeule!), căci Isus Hristos te vindecă .....

...Lumina pe care ați văzut-o acolo, în fotografie, este acum deasupra acelei femei din spate. Crede soră că sunt prorocul lui.

Tu te rogi pentru soțul tău, care este pe patul morții la Spitalul Veteranilor. Aceasta este „Așa vorbește Domnul”! Crede din toată inima și el se va face bine.

Acum, continuați să credeți.

Tu ai avut un
accident de mașină. Ai venit aici din nord. Ești de lângă Bedford, Indiana.
(Corect). Este adevărat? (Da).

Atunci crezi că gâtul
tău va fi bine? Să ți se facă după credința ta.

Întoarce-te acasă și
dă-i slava lui Dumnezeu .....

...O, Dumnezeule,
tânărul acela a luptat lupta cea bună a credinței, stând în prezența lui
Iehovah-Jire (Domnul va purta de grijă). Fie ca puterea care L-a înviat pe Isus
și L-a ridicat din mormânt, să-l atingă
în acest moment și să-i dea ceea ce-și dorește, în Numele lui Isus Hristos.
Amin.

Doamne Isuse, eu îmi
pun mâinile peste această soră, în Numele lui Isus Hristos și mă rog ca ochii
ei să fie bine. Fie ca toate suferințele din trupul ei să plece, în Numele lui
Isus Hristos. Amin.

Tatăl nostru ceresc,
aici este sora Kidd. Mă rog să-i dai putere la vârsta ei înaintată așa cum i-ai
dat și lui Naomi. Doamne, îngăduie ca ea să fie încă de folos pentru slava Ta.
Îndură-Te, Tată, prin Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ai milă și de fratele
Kidd, care a fost lovit de moarte, dar adus înapoi de Viață. Dumnezeule, mă rog
ca Tu să-l ții în putere, căci ești Dumnezeu și poți face aceasta spre slava
Ta, așa cum mi-ai promis la spital.

Fie ca mărturia lui
să răsună prin tot statul Ohio și în toată
lumea.....

...Eu Te cred pe
Cuvânt și știu că poți face aceasta.

- Amin -